

TimeOut

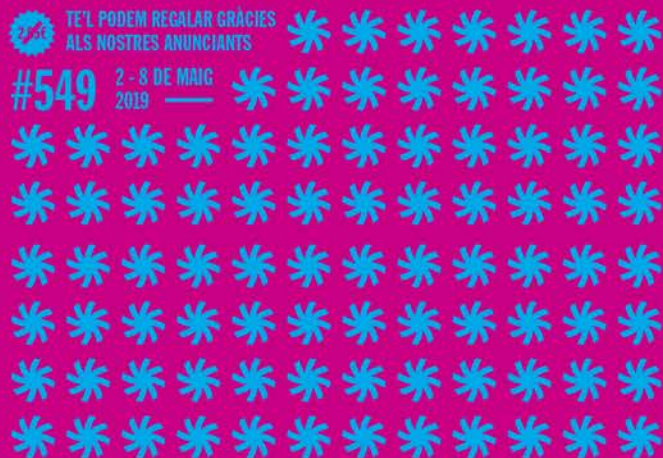
BARCELONA

TE'L PODEM REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES ANUNCIANTS

#549

2 - 8 DE MAIG
2019

FLOWER

FLOWER

Flors per tot arreu! Llibres, roba, plats, edificis, mobles i tot de propostes
que broten i fan de Barcelona un jardí

Si et cal una escapada, vine!

MERCAT
D'ESCAPADES
A CATALUNYA

Del **3** al **5** de **maig**
Passeig de Lluís Companys
(Arc de Triomf)

TAST DE VINS
MUSEUS
ACTIVITATS A LA NATURA
RUTES
AVENTURA
ALLOTJAMENTS
MUNTANYA
EXCURSIONS EN FAMÍLIA

www.catalunya.com

Sumari

Del 2 al 8 de maig del 2019

Cuervo Cobblerblack Bird **Tendències**, pàg. 44

MARIA DIAS

'Els dies que vindran' **Cinema**, pàg. 28

'Lesbianes i molt més' **LGBTI**, pàg. 37

HANNAH JARZABEK

Barra Alta **Menjar**, pàg. 40

MARIA DIAS

Reportatges

14. Florilegi

L'Eugènia Sendra ha afinat el nas per trobar les flors que han esclatat a la moda, el disseny, la cultura i fins i tot als parcs aquesta primavera.

18. Busca problemes

L'Andreu Gomila entrevista Bruna Cusi just abans que estreni la versió teatral de *Dogville*, l'esfereïdor film de Lars von Trier.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 28. Cinema
- 31. Teatre i Dansa
- 34. Música i Nit
- 37. LGBTI
- 38. Art
- 40. Menjar i Beure
- 44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Flors i violes Això no és una revista sinó un *bouquet* de flors editorials, des de la portada –una picada d'ull a Víctor Moscoso, dissenyador insígnia del *flower power*– fins a l'última pàgina, amb propostes de camps florits europeus. Esfulleu la margarida de quines activitats als parcs fareu (pàg. 22), brindeu amb un Pisco Basil –“una festa floral”– (pàg. 42) i cuideu-vos amb els cosmètics naturals de la florista Maru Godas (pàg. 45).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Sempre lleial...

Un relat de Gonzalo Torné

LES CARTES SOBRE la taula. No vull passar pel que no soc. Al Primavera Sound, jo no hi he anat mai. Els primers cops perquè el feien al Poble Espanyol i baixar a Barna des d'Agramunt per anar al Poble Espanyol era demanar-me massa. I el primer any que es va fer al Fòrum els pares van sentir que s'hi venia droga, i a casa amb els temes de la droga sempre hem estat molt estrictes, "ni drogues ni rol".

El 2006 vaig anar a estudiar a Barna, i el festival no em va fer ni fred ni calor. L'any següent vaig arribar a la santa data enamorat fins al moll de l'os de la Raquel. Vaig voler estalviar els calés que costava l'entrada per convidar-la a un sopar car; i la Raquel m'ho va agrair (la pobra no sabia res del sopar, però, no diuen que els enamorats tenen telepatia!) embolicant-se amb el gripau del Rocamora. Quin fàstic el Rocamora, quin bé de Déu. Li vaig agafar una mania al festival que l'any següent un mosso em va renyar al descobrir-me arrencant cartells per la Meridiana, sort

que anava trompa i al sud d'Europa hi ha molta tolerància amb els efectes de la beguda. A més, vaig ser ràpid com una guineu oferint una excusa.

—*Estaba jugando al rol, señoría, no volverá a pasar.*

Els dos anys següents vaig fer l'Erasmus. A Lovaina. Vaig veure el sol una setmana en 24 mesos, també vaig desenvolupar un notable menyspreu cap a les bicicletes. Ara m'agrada creuar pel carril bici i xiular fent-me el distret... sort en tenen, que no condueixo. Vaig fer les paus amb el Primavera, les imatges del sol, el mar, la llum tendra de la Mediterrània, i les persones méso menys embogides ballant i bevent, es van convertir en el símbol de la meua recança. De tornada a Catalunya el meu pare es va ennuegar amb un pinyol d'oliva (amagada com una arma letal entre les farcides de pebrot) i el festival va coincidir amb l'enterrament. El segon any vaig somiar que un terrorista del Txad estavellava un míssil contra el Primavera. Hi ha persones que no fan cas dels somnis, es lleven i se'ls

espolsen. A parer meu són unes bèsties.

Vaig desempallegar-me de la por coincidint amb la primera feina al despatx del Pous & Lomana, el Lomana és un exemplar domèstic, però el Pous... no me'l volia trobar de cap de les maneres fent ballarugues. Un any després em vaig enamorar de la Conxita, que em va advertir que la música en directe li feia venir

mal de cap. Ara per ara el Pous i jo ja ens tenim molt vistos, i la Conxita ha perdut la legitimitat moral per demanar-me que no vagi sense ella. El cas és que tinc entrades, aquest any sí, podré anar al Fòrum i cridar: Ciutadans del Sound: el Tomeu ja és aquí! Si ho dic amb veu baixa, de moment, és en defensa pròpia. Si faig cas del meu historial encara em caurà un piano al cap.

→ La setmana que ve... 'Mercat immobiliari' per Maria Cabrera

Un mosso em va descobrir arrencant cartells a la Meridiana

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Cridar

Poc més d'un any després d'exhaurir entrades al Palau Sant Jordi, la històrica banda californiana **Metallica**, liderada per James Hetfield i Lars Ulrich, torna a Barcelona. Diumenge 5 a les 21 h a l'Estadi Olímpic.

Descobrir

L'Espai Isern Dalmau de la Fundació Lluís Coromina acull l'exposició **Mites i màscares. Una visió de l'univers creatiu d'Albert Serra** amb fotos de rodatges i vida quotidiana de Román Yñan, fins al 10 de maig.

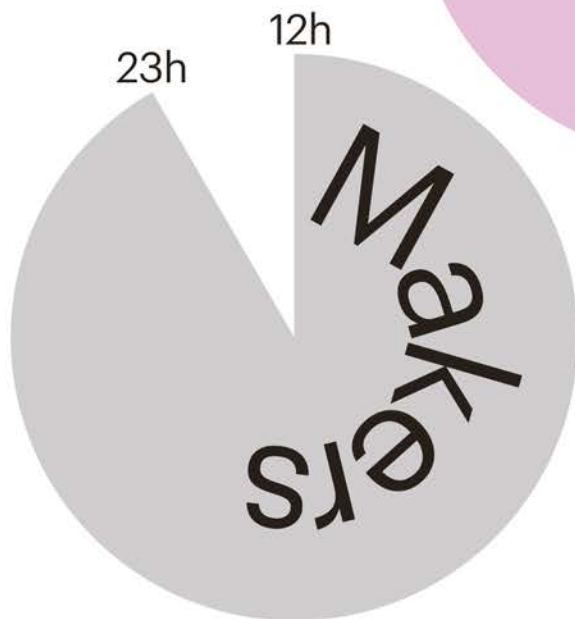
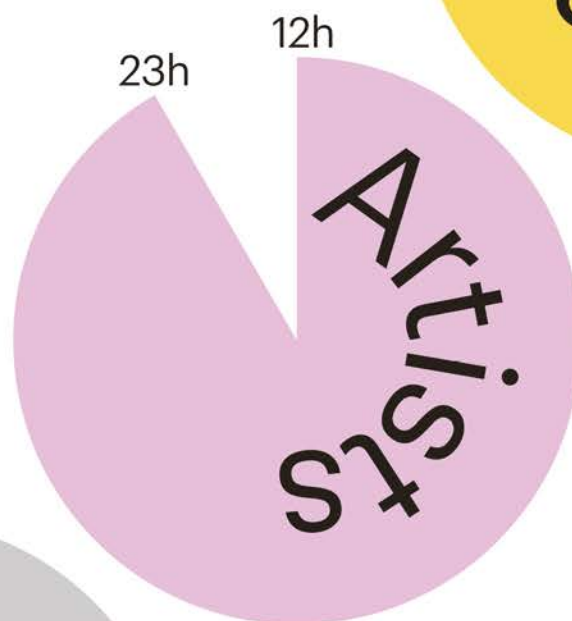
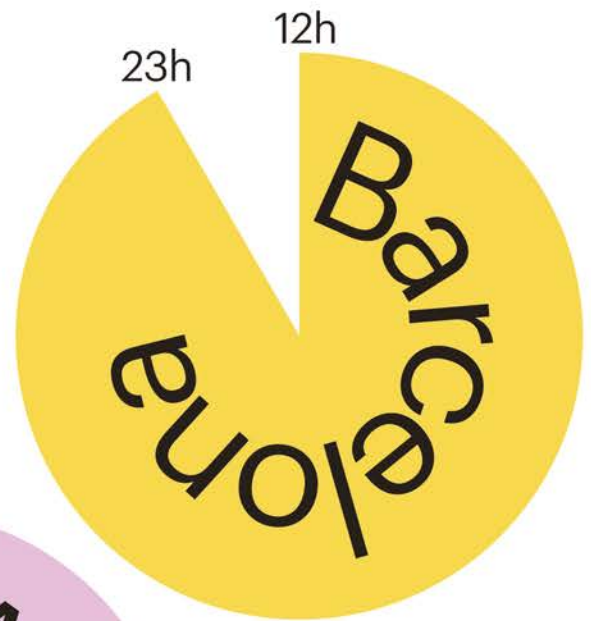

Informar-te

La Fundació Photographic Social Vision proposa una sessió oberta on es projectaran els curtmetratges i migmetratges guanyadors del **World Press Photo**. Serà dimarts 7 a les 19 h al CCCB.

Poblenou Open Day – 4 Maig

Hola

Art, workshops, gastronomia,
concerts i activitats al districte
cultural i creatiu de Barcelona

Organitza

POBLENOU
URBAN
DISTRICT

Patrocina

QUEDA'T AMB ELLES

Van néixer després
dels Jocs Olímpics i ja
es fan sentir. Recorda
els seus noms

Lidia Martos i Inés Vooduness

Ballarines, 25 i 23 anys.
@kudancin.afrobeatz

Quin tipus de dansa feu?

Lidia Martos: Danses urbanes que surten de diferents capitals africanes: l'azonto de Ghana, l'afrohouse d'entre Sud-àfrica i Angola, el kuduro d'Angola i el coupé-décalé, que ha nascut a París per la diàspora de la Costa d'Ivori.

Inés Vooduness: Són danses nascudes a partir dels anys 90 i tenen influències del hip-hop.

Heu muntat Ku'dancin Afrobeat. Què proposeu?

L.M.: Fem tallers per donar a conèixer aquestes danses i sobretot desmuntar les idees que hi ha sobre l'Àfrica com un ens homogeni i tradicional.

I.V.: Hi ha molts prejudicis i creiem que donar importància als contextos de les danses pot canviar les nostres mirades cap al continent i també cap a les identitats emigrants de cada país.

Tenen significats aquestes danses?

L.M.: Algunes, com l'azonto, volen

crear una nova identitat al país, donar-li un vessant cosmopolita.

I.V.: El kuduro s'inspira en el dolor de la guerra, les amputacions... I el coupé-décalé és un estil de viure, una actitud que comporta música i festa.

Un referent:

Afronovo,
fan danses
lusòfones

Una cita:

L'Afrojam BCN,
al Palau Alòs

També teniu un espectacle.

I.V.: Sí, *Afrobeats de raíz*, que inclou un vídeo i una peça de dansa amb tres estils, i va canviant de format.

L.M.: El farem en versió reduïda, el 24 de maig, al Festival Enfocats del Pati Llimona, i amb més ballarins, el 31 de maig a les festes de la Prosperitat.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

Dos cambrers a la
plaça Reial:
–**Tío, me encantan
las gaviotas. Son
unos animales súper
nobles.**

Una parella jove a les
escales de la plaça
Catalunya:
–**Des que es va fer
amic del meu ex ja no
em likeja l'Insta.**
–**Oblida'l. La gent
falsa no suma.**

Un senyor gran
compra el diari i li diu
al quiosquer:
–**¡Feliz Jueves Santo!**

Una mare pregunta al
seu fill:
–**Com es diu gos en
anglès?**
–**No ho sé, happy
birthday?**
–**No et passis de llest!**
–**No ho sé. Guau?**

Una perruquera
pentina la clienta:
–**La persona és l'únic
ser humà que beu
llet.**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

Atlas of the Future
i Holaluz presenten:

Fixing the future

**Dos dies per sorprendre't i inspirar-te
amb els genis que ja estan canviant el món**

7 i 8 de juny de 2019 al CCCB

Coneix i escolta 40 ponents que treballen per solucionar els problemes de la biodiversitat i els oceans; l'agricultura, la ramaderia i l'alimentació; les ciutats i els residus, i el canvi climàtic

Alex Atala

El principal xef i filantrop brasiler i una de les 100 persones més influents del món (revista Time) gràcies al seu restaurant D.O.M, un dels 50 millors del món

Easkey Britton

Científica especialitzada en l'entorn marí i campiona de surf dedicada a generar canvis socials a partir d'iniciatives que connecten la gent i el mar

Bee Wilson

És l'escriptora especialitzada en alimentació més influent del Regne Unit i els seus sis llibres sobre la matèria s'han convertit en best-sellers

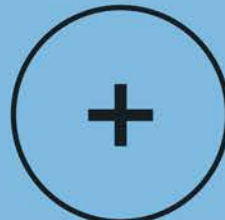
Ismaël Essome

Aquest camerunès utilitza els residus de plàstic per construir vaixells de pesca sostenibles, iniciativa que li ha valgut el premi Clean Marine de les Nacions Unides

Maria Solivellas

Des de Ca na Toneta, restaurant mallorquí quilòmetre 0 elogiat fins i tot per Michelle Obama, aquesta xef vetlla per conservar la cultura i el patrimoni balears

**+ I molts més
convidats
especials**

Tu també pots canviar el futur.
Entrades: events.atlasofthefuture.org

Erica Aspas
Coses per fer i Nens

FIGHT!

Maria Junyent
Reportatges

Aquesta setmana: 'Escape rooms'

(i la setmana que ve... Madonna i Maluma)

Una hora que val per mil

Una bossa negra de tela al cap. Tot està a les fosques i només sents el batec del teu cor. Fort, molt fort. Tens una mà emmanillada a alguna cosa. Arriba el moment de treure't la bossa del cap i el que veus és una mena de lavabo enorme, brut, i als teus companys, també emmanillats, repartits per la sala. Heu d'aconseguir alliberar-vos per no morir. Comença el joc i el compte enrere. No us explicaré de quin *escape room* es tracta per no trencar el misteri, però va ser una experiència que s'escapa a qualsevol idea preconcebuda. Si l'*escape room* és bo, experimentareu un munt de sensacions en una hora, o menys si sou espavilats: nervis, eufòria, exaltació, superació... No n'he fet gaires, uns quatre o cinc, i esclar que tinc els meus favorits, però cap m'ha decebut i recomano l'experiència convençudíssima, a grans i petits. Tens un repte –els jocs de por són especialment suggeridors– i una oportunitat per posar en pràctica aquelles coses que fa anys que veus a les sèries i que has somiat viure en primera persona!

Una rateta lúdica

Les coses temàtiques em semblen tristes i decadents. El Far West i la Polinèsia plasticosa de Port Aventura em fan angúnia, Catalunya en Miniatura em fa una mandra gegantina i els carrerons del Poble Espanyol em fan urticària. Els *escape rooms* em semblen la culminació de tot aquest patètic univers de la diversió construïda en cartró pedra: una espècie de rateta lúdica per a humans. M'agradaria ser menys destructiva però detesto el paper pintat i els actors de túnel del terror. Passo de pagar 15 euros perquè em tanquin a un *quartutxo* del qual he d'escapar en un temps rècord. Barcelona sencera –amb excepcions, esclar– ja em sembla massa sovint un *escape room*: ens fan pagar una barbaritat per viure en un lloc del qual cada vegada entenem menys les regles. Visc envoltada de persones que se senten atrapades i que volen escapar sense saber ben bé com ni de què. Si vull sentir aquest tipus d'adrenalina, en tinc prou amb anar a la Boqueria un migdia d'estiu qualsevol.

ORIOL MALET

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Utopies llibertàries com a Copenhaguen

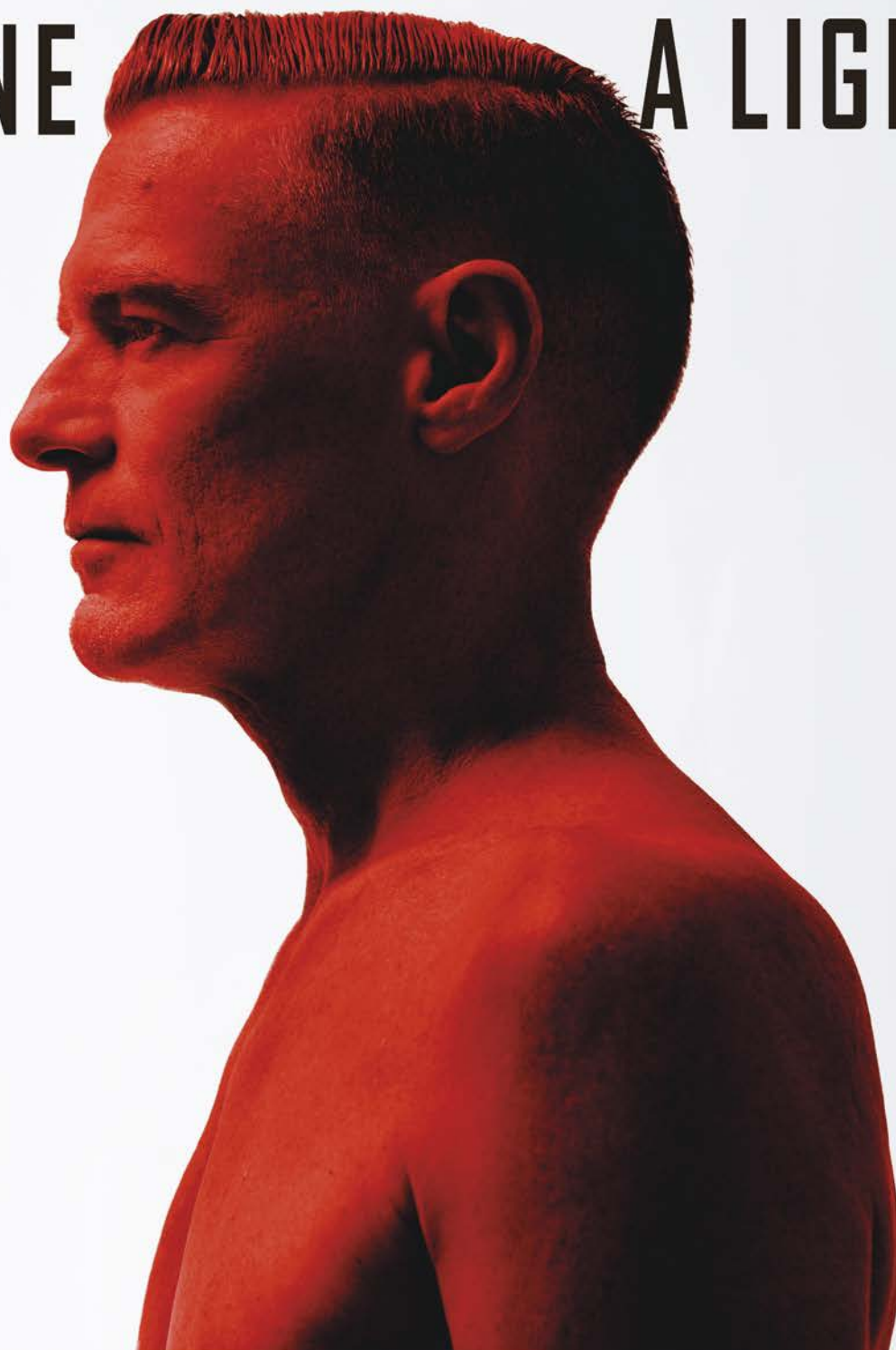

En l'època en què alguns estan a punt de rebre la clatellada d'Hisenda, potser els consola la idea d'escapar-se al refugi danès on pràcticament no es paguen impostos. Després d'ocupar als anys 70 una base militar abandonada, els habitants del barri de Christiania (34 hectàrees) practiquen un somni igualitari i ecològic. Els seus poc més de mil habitants mengen el que cultiven i viuen en llampants cases de materials reciclats que es poden ocupar lliurement si el seu anterior habitant passa més de sis mesos fora. Entre les poques regles de la comunitat hi ha no consumir drogues dures, no portar armes, no acampar i no buscar baralles. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

BRYAN ADAMS

SHINE A LIGHT

11/12/19 BARCELONA PALAU SANT JORDI

DHL Planting a tree
for every ticket
sold on the world tour

VENDA D'ENTRADES A
DOCTORMUSIC.COM | ENTRADAS.COM

Doctor Music
CONCERTS

SÈRIES

Tales from the tour bus

RES MILLOR QUE passar una tarda de diumenge descobrint les històries salvatges dels personatges més lamentables i representatius de la música country. Un *road trip* que va de Nashville fins a Austin en un autobús conduït per Mike Judge, acompanyat de genis com Jerry Lee Lewis, Johnny Paycheck o George Jones. Mai havia tingut tant sentit la màxima: sexe, drogues i rock & roll. Una sèrie documental deliciosament corrosiva.

■ **Serielizados**
→ Disponible a HBO.

Ben fet

El segell de Mike Judge és l'animació (*Beavis and Butt-Head*) i la comèdia (*Silicon Valley*). A *Tales from the tour bus* la combinació entre animació, humor i imatges d'arxiu resulta totalment hipnòtica.

No cola

Que alguns dels protagonistes encara estiguin vius. Com és possible? També és veritat que si Keith Richards encara ronda pels escenaris després de caure d'arbres tropicals i d'esnifar-se les cendres del seu pare, tot és possible.

DICCIONARI URBÀ

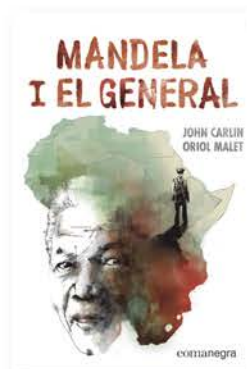
ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Transparents

Persones que, per afinitat, arriben en el tracte més enllà (trans-) que els vincles familiars (parents) i amb les quals s'estableixen unes relacions de confiança total a través d'una sinceritat diàfana (són transparents).

3 RAONS PER LLEGIR...

MANDELA I EL GENERAL
John Carlin i Oriol Malet

→ Comanegra. 112 pàgines. 15,95 €

1.

Història il·lustrada

John Carlin va ser corresponsal a Sud-àfrica entre els anys 1989 i 1995 i va ser testimoni d'un dels esdeveniments històrics més decisius de finals del segle XX: l'erradicació de l'apartheid. En aquest còmic, amb il·lustracions d'Oriol Malet, detalla els moments claus de la caiguda del règim segregacionista.

2.

Un gran repte

Les fonts en què es basa el llibre no poden ser més privilegiades. Nelson Mandela i Constand Viljoen, un antic general de l'exèrcit sud-africà que es va erigir en líder dels supremacistes blancs, van explicar a Carlin com es van enfrontar, cadascú des del seu bàndol, al repte d'instaurar la democràcia i evitar la guerra civil.

3.

El diàleg i el respecte com a lliçó

Mandela i Viljoen no podien ser personatges més antagònics, però van superar els prejudicis personals i dels seus partits pel bé comú. Amb l'objectiu de complir les esperances dels negres tenint en compte les pors dels blancs es van reunir dues vegades i sempre van mostrar respecte mutu. Una lliçó històrica que cal recordar.

■ **Maria José Gómez**

Troba més lectures apassionants a timeout.cat/lilibres

BCNQUIZ!

El Poble-sec

Per Ricard Martín

Us hi afarteu de vermut i pintxos. Recordeu aquests fets i potser lligareu amb algú intel·ligent a la disco! Què en sabeu?

1. Per què el Poble-sec es diu el Poble-sec?

- 01.** És una ironia, perquè el barri va ple de bars i bodegues des de temps immemorials.
- 02.** Perquè en aquesta banda de Barcelona hi plovia poc i el terreny argilós absorbia molt ràpid la pluja. I esclar, sempre estava tot sec.
- 03.** Perquè hi havia molt poques fonts.

2. Restaurants gens secs

LECHE

→ Hi gasten molt més arròs que no pas llet.

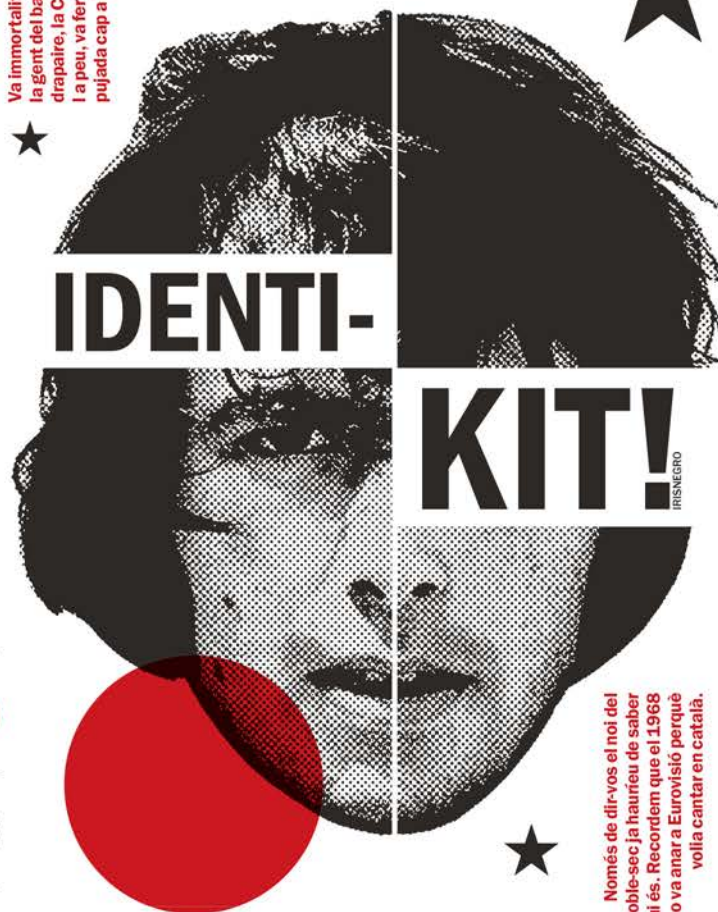
CRIANOES

→ Els veterans hi van a menjar gallec.

NOTAROMA

→ S'hi nota molt més el Perú que no pas Itàlia.

Va immortalitzar en cançons la gent del barri: la tieta, el drapaire, la Carmeta... I a peu, va fer un camí de pujada cap a la glòria.

Només de dir-vos el noi del Poble-sec ja hauríeu de saber qui és. Recordeu que el 1968 no va anar a Eurovisió perquè volia cantar en català.

3. Cert o fals?

→ El meublé La França Xica va obrir amb aquest nom com a reclam comercial; perquè l'any 1975 tothom anava a buscar sexe i veure porno a Perpinyà.

4. Per què són tan baixetes les cases del barri?

- 01.** Perquè el Conde del Asalto—que abans donava nom a l'ara carrer Nou de la Rambla—volia cases petites per tenir poca feina buscant els fugitius.
- 02.** Per l'origen militar del barri.
- 03.** Perquè la normativa d'aleshores no permetia edificar més de tres pisos.

→ **SOLUCIONS:** 1. 3. Sobre tot si ho comparem amb l'abundància de Montjuïc. El primer brollador del Poble-sec data del 1894! 2. **ELCHE.** Des del 1959 hi fan arrossos com els que es mengen a València. **ESCARON.** Qui en sapiga una mica, sap que en aquest gal·lec hi ha un dels millors menús de mitja dia del barri. **MANO ROTA.** Fusionen la cuina del Perú i la catalana. 3. **Fals.** El nom d'aquest hotel de fornicació per hores no té cap mistère: la part del barri on va obrir anava plena d'immigrants del sud de França, que treballaven a les fàbriques locals. 4. 2. Al principi, el terreny era zona militar, i no es permetia edificar més amunt de planta i pis per no molestar les bateries d'artilleria del castell de Montjuïc. **IDENTI-KIT:** Joan Manuel Serrat.

Si no treballés a Time Out seria... Actor

Quim Almansa
CRM Specialist TOS

Sempre he volgut convertir-me en un superheroi de cine i lluitar contra el mal; ser un caçador de tresors a l'estil Indiana Jones, un polític amb principis, un àngel de l'infern amb una bona moto... Per altra banda, amb el teatre t'acostes més a la realitat i al teu públic. Sentir com la gent aplaudeix o riu mentre actues, cantes i

balles, fer-los sentir part de la història que estàs explicant... Un repte excitant tot plegat. La vida és molt curta per viure totes aquestes experiències però ho podem aconseguir sobre un escenari o bé a la pantalla. Si algun dia ho aconseguixo, prometo ser el millor Batman que ha vist el cinema.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

Arriba Time Out Market Miami!

TENIM UN ALTRE al·licient per visitar la gran ciutat de Florida. El nou Time Out Market Miami obrirà oficialment les portes al públic el 9 de maig. Aneu-hi si voleu gaudir de l'oferta gastronòmica més sorprenent: divuit cuines, tres bars i una programació cultural per complementar els millors àpats.

Alguns dels millors cuiners de la ciutat s'han unit a l'aventura i hi obriran parada. És el cas de Norman Van Aken, un xef cèlebre per preparar pizzes de crosta fina inspirades en la

cuina local. Com a sorpresa de la inauguració, el cuiner Miguel Massens, nascut a Miami, conduirà la cuina oberta durant un temps limitat, menjars a preu tancat amb la millor fusió Carib-Àfrica.

Completa l'oferta un servei de bar amb els millors còctels que oscil·len entre l'experiència clàssica i les creacions més connectades amb el Miami més fresc i avantguardista. Serà, sens dubte, la parada obligada de tots els viatgers gurmets. ■

GRANS PORTADES

Nova York

Els establiments clàssics més entranyables de la Gran Poma.

Londres

Els londinencs panarres ja saben els forns que han de visitar.

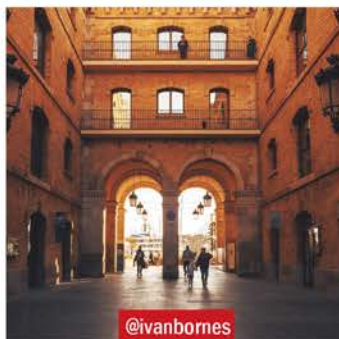

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

'Born' era el lloc on se celebraven els jocs d'armes medievals.

El Museu d'Història o els antics Magatzems Generals de Comerç.

Joan Vinyoli podria fer un poema d'aquesta roba estesa.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

ART

Poblenou Open Day

Més de 70 espais del Poblenou –galeries, centres de creació, estudis, bars, botigues– obren per mostrar la seva feina. No hi faltaran el Windows Art Circuit, el Makers Spaces Circuit i el Music Urban Circuit, amb concerts al Razzmatazz.

→ Diversos espais del Poblenou. Ds. 4, de 12 a 23 h.

MÚSICA

Marion Harper + Lariad

Nova sessió dels Aperitius de Primavera Sound amb les textures electròniques de Marion Harper i amb la sessió de Lariad, del col·lectiu Xtrarradio.

→ The Gates Diagonal.
M: Glòries. Ds. 4, 19 h.

ART

Tallers oberts

L'A-FAd organitza portes obertes a 136 tallers d'artistes plàstics i artesans de tots els districtes i l'Hospitalet. Inclouen

nombroses activitats com mercats, vermut musicals, tallers, xerrades i visites comentades.

→ Diversos espais.
De dv. 3 a dg. 5.
tallersobertsbarcelona.cat

DOCUMENTAL

Time Trial

El ciclista escocès David Millar torna al ciclisme deu anys després que la seva carrera s'acabés per un cas de dopatge amb un objectiu: participar al Tour de França.

→ Biblioteca Esquerra de l'Eixample. M: Hospital Clínic. Dc. 8, 19 h.

XERRADA

Viure després de la guerra

Taula rodona amb Catalina Martin-Chico, nominada al World Press Photo i autora de *Colòmbia, (Re)Birth*, i la periodista Lula Gómez.

→ CCCB. M: Universitat.
Dj. 2, 18.30 h.

Trobeu moltes més idees per fer a Barcelona sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

Time Out
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93
295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Camperny | Director Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Xavier Amat, Laia Beltran, Oscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamiassans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrales, Javier Pérez Senz, Marta Porter, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Daniel Vázquez Salles, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Brand Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Angelo Benetti, Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Llubera, Juan Carlos Baena | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscrip | Dipòsit legal B-44772-2010 | ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya | Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

Florilegi!

Un recull antològic diferent, inspirat en tot allò que té a veure amb la flora i coincidint amb l'època de màxima eclosió de la natura. Envolveu-vos de flors de totes les maneres possibles

Per **Eugènia Sendra**

Bona companyia

Si obriu els ulls, topareu amb el verd de Flowerswill per tot arreu: hotels, empreses i festivals confien en els ornaments florals i vegetals que ideen Jandyra Parra i el seu equip.

Fotogèniques

La fascinació que sentim per immortalitzar les flors, gràcils o decadents, no és nova. Hi ha els retrats d'Irving Penn, que s'hi va sentir atret després d'un encàrrec de la revista *Vogue* el 1967 (i en fotografia fins al 2009); els liris metafòrics de Robert Mapplethorpe, dels anys 80, i les pictòriques tulipes de l'holandès Leendert Blok, dels anys 20, editades en un llibre.

→ 58 €. hatjecantz.com

Als peus de la botànica

Les sabates de Chie Mihara tenen una forma estudiada i un estil ultra reconeixible, a estones maximalista: aplics amb forma de rosa a la puntera; interpretacions de la saxífraga a l'empenya, o l'alternativa suau, un estampat impressionista sobre setí (les Selma Nude). En clau urbana, destaquen les Chuck 70 Paradise Floral de Converse, amb l'hibisc de protagonista.

→ 235 €. chiemihara.com

D'autores

Ja s'havia encunyat el *flower power* i s'apropava la primavera de Praga; mentrestant la cineasta txeca Vera Chytilova es treia del sarró el film *Les margarides* (1966), on dues joves vagaregen pel món com si fossin nines, ballant en camps de flors, duent corones d'ídem. No ens oblidem que Lola Anglada, el 1928, va dibuixar un cant d'amor a la natura a *Margarida*.

La joia efímera

Keef Palas es van donar a conèixer amb les seves joies fetes amb plantes i flors d'aires mediterranis (més recent és la col·lecció *Eternal*). Les magnòlies, les craspedia, les roses... totes caduquen, com indica l'original envasat, però representen un exercici per deixar enrere la lògica de la possessió en favor de la filosofia de l'alegria.

→ 55 €. keefpalas.bigcartel.com

Per vestir

Els *prints* florals no passen de moda, si bé és cert que fluctuen i no només en funció de les estacions. En trobareu d'estridents a la col·lecció de primavera-estiu dels italians de MSGM, a les col·leccions de Sandro i també a Cotélaç. La marca francesa tria la subtilitat de la flor d'inspiració japonesa i la declina en aquesta camisa.

→ 155 €. València, 264. cotelac.fr

Es mengen

Les flors són bones aliades de Raül Balam, que usa la caputxina, la flor de farigola i els pensaments en la cuina del Moments; també de Ly Leap, a l'Indochine, i de Fabio Gambirasi i Roser Asensio, al Mala Hierba. Alta gastronomia i alimentació silvestre van de la mà al restaurant del Carmel, on treuen profit de les agrelles, les roses i les borraïnes. Mentre no arriba el gaspatxo guarnit de flors, tenen en carta plats com el corball salvatge amb flor de saüc i espàrrecs verds.

→ Funoses-Llussà, 2. malahierba.barcelona

...i també s'ensumen

Com triar una fragància floral? Amb el nas i per l'embolcall. Olène de Diptyque ens porta als jardins venecians, amb una barreja de gessamí, glicina i narcís. Al cos de l'ampolla s'evoça la deessa Flora, sinònim de fertilitat i primavera. Entre les essències d'Officina Profumo Farmaceutica di Santa Maria Novella triem la Fresia, dolça i neta com una glopada d'aigua, dins d'una capsula bellament il·lustrada.

→ Les Topettes (Joaquín Costa, 33) / La Galeria Santa Maria Novella (Espaseria, 4-8).

Flors 2.0

Un ram contemporani, econòmic, nou cada setmana, per què no? Jandyra Parra, de FlowersWill, ens convenç que és possible apostar per flors singulars –les preferides són Ornithogalum, Trachelium, Scabiosa, Nerine i Astrantia– sense que s'encareixi molt el producte. Atenen encàrrecs per WhatsApp i a través de la web, per a gent del món que regala flors a l'àrea de Barcelona.

→ Laforja, 25. flowerswill.com

Les que suren

A partir de l'abril, les basses dels jardins de Jacint Verdaguer són un espectacle visual: hi floreixen els nenúfars, la flor aquàtica que Monet va interpretar tan bé. Si no us cau a prop, sempre podeu redescobrir el jardí Ferran Soldevila, a l'edifici històric de la Universitat de Barcelona, on viuen fins a 250 espècies diferents; en destaquen la datura groga, l'estrel·litzia alba i la dragoneta.

→ Av. Miramar, 30 / Gran Via, 585.

TALKING HEADS (Nothing But FLOWERS)
HERE WE STAND IN AN APARTMENT
EVE / WATERFALL / THE GARDEN OF
EDEN / TWO FOOLS IN LOVE / SO BEAUTIFUL
TRIPLES AND STRONG THE BRIGHTER
TREES ARE SMILING UPON THEM FROM
THE AGE OF THE DINOSAURS / FARS
HAVE RUN ON GASOLINE / WHERE?
WHERE HAVE THEY GONE? / NOW IT'S
NOTHING BUT FLOWERS / THERE WAS
FACTORY / NOW THERE ARE MOUNTAINS
AND RIVERS / YOU GOT IT / YOU GOT IT
WE COULD GET A RATTLESNAKE / NOW WE
HAVE SOMETHING FOR DINNER / WE GOT
IT / WE GOT IT / THERE WAS A SHORPING
MALL / NOW IT'S ALL COVERED WITH
FLOWERS / YOU'VE GOT IT / YOU'VE GOT
IT / IT'S A PARADISE / I WISH I HAD A
TOWN SQUARE / YOU'VE GOT IT / WE'VE
GOT IT / IT'S A PARADISE / I WISH I HAD A
BILLBOARD / STANDING / THE
SIDE OF THE ROAD / I WISH I HAD A

Nothing But Flowers

Talking Heads cantaven al disc *Naked* (1988) sobre un estadi imaginari, en el qual la natura arracona la modernitat, que és fins i tot enyorada. "This was a Pizza Hut / Now it's all covered with daisies. You got it, you got it".

Festes

Que és el mes de les flors ho corroboren cites històriques com la gironina Temps de Flors (a partir de l'11 de maig) i nous esdeveniments: el Flors al Mercat, a la plaça Margarida Xirgu (dg. 19), i el festival d'ecologia urbana De Buena Planta Market, a La Central del Raval (del 20 al 25 de maig, on trobareu creadors com Sara Andújar). Per descobrir projectes, productes, artesans i guanyar cultura verda (mireu Europa!).
→ @florsalmercat / @debuenaplanta

Roses i clavells

La Rosa de Foc és el sobrenom que va rebre la Barcelona anarquista el 1909, arran de la Setmana Tràgica, i també la llibreria especialitzada en moviments polítics del Raval (Joaquín Costa, 34). A la segona meitat del segle XX, les flors reivindicatives es mutlipliquen: en branda el moviment antibel·licista i hippy als Estats Units, i també el Maig del 68. El clavell és símbol de la revolució que va acabar amb la dictadura a Portugal l'abril del 74.

De paret

La natura esdevé font d'inspiració per al moviment modernista, d'aquí les profuses decoracions florals a què recorren mestres com Domènech i Montaner en els seus edificis. Aixecant la vista, a peu de carrer, trobareu *bouquets* com els de la Casa Lleó Morera. En clau contemporània, ens criden l'atenció les pintures de Mina Hamada, que estrena paret floral a Sant Andreu, a la Via Favència.
→ Passeig de Gràcia, 35. casalleomorera.com

De disseny

En l'univers dels estampats amb nom propi destaquen els sorgits del magatzem tèxtil Liberty de Londres, amb les seves flors en miniatura, i també els d'Orla Kiely—qualificada de reina dels estampats al Regne Unit, que l'any passat anunciava el desmantellament de l'empresa— i Marimekko: flors d'accent nòrdic que salten del tèxtil als accessoris de cuina i la llar, i a la roba.
→ www.marimekko.com

La flor de plàstic

Amb Tulip, l'arquitecte Eero Saarinen va provar de reinventar la cadira. Volia acabar amb els "boscs de cames", per això només té una pota, i va apostar per fer-la d'una peça i un material, el plàstic (i la base d'alumini).
→ A partir de 1.500 €. En Línea Barcelona (Córsega, 284).

Busca problemes

Bruna Cusí és la protagonista de la versió teatral que Pau Miró ha escrit del 'Dogville' de Lars von Trier

Per **Andreu Gomila** Foto **Iván Moreno**

A BRUNA CUSÍ no li agraden les princeses. Quan es posa en això del teatre va a buscar-se problemes, amb personatges que naveguen entre el seny i la bogeria com a *L'omissió de la família Coleman*, que viuen en realitats quàntiques com a *Lifespiller*, que estan entre la vida i la mort com a *Que rebentín els actors...* Ara, fa el paper de Grace a la versió que ha escrit Pau Miró del film de Lars von Trier *Dogville*, rebatejada com a Virgínia. Potser ja saben la història: una dona arriba a un poble estrany tot fugint d'alguna cosa, uns mafiosos per al danès, un home per a Miró. Al Lliure, la dirigeix Silvia Munt.

T'agraden els personatges amb problemes?

Tots els personatges que tenen conflictes em semblen interessants. Poca gent té pocs problemes... L'interessant és que el personatge visqui contradiccions, conflictes, amb les coses que li passen i que això el faci avançar cap a una banda o cap a una altra. Sense conflicte, hi ha poques coses a explicar.

Quins són els conflictes de la Virgínia?

Ve d'una família, d'un lloc, on moralment no hi està d'acord. És d'una família rica, amb molts diners, i el seu pare és un home sense escrúpols. Ni moralment ni èticament suporta veure les coses que fa. Això li fa tenir una contradicció, perquè tothom vol estimar-se els pares, sentir que són un reflex. Per ella, no són un referent. El pare és un corrupte, d'aquests que no mostren mai la cara, d'aquests que no sabràs mai qui són.

Què hauries fet en el seu lloc?

Jo hauria marxat, també... Ella marxa quan pren consciència d'això. Quan has nascut en un entorn on t'has sentit poc estimat, el normal és buscar això en un altre lloc. I és el que fa ella. Arriba a aquell poble, primer amb una desconfiança absoluta, perquè no creu en la humanitat. Creu que les persones no són bondadoses, però a poc a poc va trobant l'amor.

La posen a prova durant dues setmanes i al text es diu que quan coneixes algú, sempre ofereixes la millor cara de tu mateix...

Per molt que hi hagi un cert perill, la gent del poble mostra la millor cara, fins que ella es va integrant i se sent part d'aquest poble. Sent que ha trobat una família. El problema arriba quan sembla que el perill es fa evident i la gent comença a tenir por.

S'ha plantejat la pel·lícula com una metàfora del feixisme.

A la pel·lícula hi ha això, però també hi ha una crítica a la societat americana i tot el tema religiós. La Grace és una mena de Crist. Ella creu que l'home és bo i ho vol demostrar al poble i

"Poques obres de teatre et permeten fer un personatge tan profund, tan al límit"

'Dogville'

Una noia que fuig cau en un poble qualsevol i intenta guanyar-se la gent oferint-los tot el que té.

→ T. Lliure: Montjuïc. Del 9 de maig al 9 de juny. 15-29 €.

demostrar-ho alhora al seu pare. En el nostre *Dogville*, la religiositat ha desaparegut i la Virgínia arriba al poble desconfiada. El viatge és diferent. El que li interessa explicar a la Silvia Munt és que, en una situació extrema, els límits entre la bondat i la maldat es difuminen. És quan surt el pitjor de nosaltres.

L'adaptació té moltes coses que no es diuen?

És molt cinematogràfica, de molt poca paraula, amb frases molt curtes, amb una cosa molt hermètica que, com a actor, has d'anar desencallant. Perquè hi ha molt subtext: tot el que es diu va carregat de moltes capes. La pel·lícula és molt teatral i l'obra, molt cinematogràfica.

Com treballa això un actor?

Entenent els conflictes de cada situació. I les intencions que té cada personatge amb els altres. Sovint contradictòries.

Això afecta la teva vida 'civil'?

És un dels personatges més durs que he fet. Per mi, és el repte més gran que he fet... A la segona part hi ha escenes molt violentes. I la violència mai no és còmoda. Per sort, estic envoltada d'uns companys fantàstics que em donen molt suport. És una feina psicològica. M'he fet una llista de llibres de comèdia que estic llegint. Intento airejar-me. Estic fent molt d'esport.

Has vist *Desgràcia*, l'adaptació al cine de la novel·la de J.M. Coetzee?

És fortíssima. Parla del perdó, de com pots

convivre, després d'una 'guerra', amb la persona que va violar-te.

De fet, a tots ens agradaria saber què li passa al final a la Grace/Virgínia...

Al principi, penses que Von Trier no estima ni les dones ni les actrius: posar-les en aquestes situacions és horrorós. Però, per altra banda, és un regal. Poques obres de teatre, pel·lícules, et permeten fer un personatge tan profund, tan al límit. Això és un gran repte.

El fet que qui dirigeixi l'obra sigui una dona canvia moltes coses?

Moltes. Com que la pel·lícula és molt ètica i la venjança de la Grace és ètica, Von Trier aplica el distanciament. És molt brechtia. La Silvia el que volia era agafar aquest personatge i donar-li una pinzellada de realitat, mostrar com reaccionaria una dona d'avui a una situació com aquesta. Per això rebaixa l'edat del personatge: havia de ser més ingènua, més jove.

La Trini d'*Incerta glòria* ha canviat la teva vida?

Sí, l'ha canviat. No només per haver-la rodat. La pel·lícula era un somni que tenia de fa molts anys. Vaig fer un curs amb l'Agustí Villaronga i des de llavors que va néixer una relació. Vaig trobar un mestre en ell. Em va donar aquesta oportunitat. I se'm va girar la sort. Després vaig fer *Estiu 1993*. Amb aquestes dues pel·lícules, desobte vaig ser en un lloc on abans no hi era. També penso que les coses arriben quan estàs preparat. Fasis anys, no hauria pogut fer front a un personatge com el de *Dogville*. ■

RESERVA ARA

Un tast de tot el que pots comprar a timeout.cat

Primavera de Vins Penedès

Què és? Un vespre per maridar vins DO Penedès a tocar del mar.

Per què hi heu d'anar? Perquè podreu tastar una quinzena de cellers i assaborir un deliciós menú a càrrec de Catering Sensacions mentre gaudiu d'una sessió de DJ i dels Castellers de Vilafranca.

Per què és exclusiu? Perquè l'escenari amb vista al mar farà d'aquest vespre una jornada ideal.

→ Ds. 18 de maig, de 19 a 23 h. Xalet del Nin. 40 € (45 € amb autocar des de Barcelona).

NO T'HO
PERDIS

Les pêcheurs de perles

Què és? L'espectacular òpera de Georges Bizet farà vibrar el Gran Teatre del Liceu amb una producció ben especial.

Per què hi heu d'anar? Perquè el Cor i l'Orquestra del Liceu es posen a les mans d'una producció austríaca que ens porta un repartiment excel·lent. Us enlluernarà!

Per què és especial? Perquè l'òpera de Bizet torna als escenaris del Liceu després de més de 50 anys des de la seva última representació i ho fa amb tan sols deu funcions.

→ Gran Teatre del Liceu. Fins al 25 de maig. A partir de 12 €.

Els músics de Bremen in concert

Què és? Un espectacle de teatre inclou perquè tothom pugui gaudir dels escenaris.

Per què hi heu d'anar? Perquè l'obra està interpretada íntegrament per persones amb discapacitat per tal de normalitzar l'accés d'aquest col·lectiu a espais de cultura.

Per què és especial? Perquè es tracta d'una adaptació musical del conte dels germans Grimm, amb cançons de Keco Pujol en directe i amb coreografies de Griselda Astudillo.

→ Teatre Condal. Diumenges 5, 12 i 19 de maig a les 12 h. 18 €.

Todas las noches de un día

Què és? Una intensa obra de teatre protagonitzada per uns Carmelo Gómez i Ana Torrent espectaculars que us farà sentir de ben a prop aquest dolç poema teatralitzat.

Per què hi heu d'anar? Perquè el potent diàleg de l'obra us farà parar atenció amb tots els vostres sentits i no us en voldreu perdre ni un mínim detall.

Per què és especial? Perquè el seu intrigant argument camina entre la vida i els records, i entre l'amor i els seus fantasmes.

→ Teatre Goya. Del 8 al 18 de maig. A partir de 24 €.

Vermut & Classic al Mandarin Oriental

Què és? L'hotel Mandarin Oriental Barcelona obre el seu jardí interior amb una aposta artística atractiva, deliciosos vermut i bona música clàssica.

Per què hi heu d'anar? Perquè el jardí Mimosa és un entorn únic per gaudir d'aquesta proposta que marida gastronomia i música.

Per què és especial? Perquè hi actuaran joves promeses musicals que ens delectaran amb un petit format, molt proper al públic.

→ Hotel Mandarin Oriental Barcelona. Tots els diumenges de maig. A partir de les 12 h. 18 €.

Teatre, música, gastronomia: troba les millors entrades a timeout.cat/reservabcn

**Invitacions
exhaurides!**
Segueix el concert
en directe a
icat.cat
o per l'FM

El Des- concert

Un hit de l'any en
què vas néixer

Gerard Quintana,
Oques Grasses,
Judit Neddermann,
Lildami, Ebri Knight,
Koko-Jean Davis,
Cesk Freixas, Nyandú

Suu, 31 Fam, Kids from
Mars, Paula Valls, Ju,
Mainline DJs

7 de maig
a les 21 h
-
Sala Apolo

CATALUNYA

RÀDIO

icat **La ràdio
inquieta**
icat.cat

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Els espais verds ens inspiren

Poesia, circ, concerts, i fins i tot consciència mediambiental. Els parcs de Barcelona són un escenari ideal! L'Erica Aspas se sent una rosella

Voleu saber quina és la millor rosa de Barcelona? Es decidirà al Parc de Cervantes!

ELS PARCS I jardins són font d'inspiració en tots els vessants artístics: només heu de pensar, per exemple, en la quantitat de pel·lícules que tenen seqüències en jardins o olis que han plasmat el verd, les flors i els paisatges de parcs i jardins dels cinc continents. A casa nostra, aquests petits boscos urbans són una via d'escapament, un refugi i, també, l'escenari de diverses activitats durant tot l'any: festivals, concerts, projeccions... Si al maig voleu estar envoltats de verd, aquí unes quantes excuses perfectes.

Paraula i paisatge

El cicle Poesia als parcs va néixer el 2005 dins del festival Viu el parc i des de llavors ha omplert de

recitals la Xarxa de Parcs Naturals de Catalunya i també de fora, per difondre la poesia i la veu i obra de diversos autors vinculats de moltes maneres al territori. Aquest any durarà fins al novembre i una de les novetats serà la festa inaugural, que es farà el dijous 2 al Pati Manning amb un recital homenatge a Joan Brossa –tota la programació tindrà un accent marcadament brossià– a càrrec de Carles Rebassa i altres poetes que participaran al festival i amb un tast de vins.

Poesia als parcs seguirà el seu camí per Teià, Montesquiu, Farrera, Sant Celoni, Montcada i Reixac, la Garriga i Begues i també saltarà a l'Alguer, i tornarà a Barcelona el 29 de setembre,

amb *Brossa de prop*, espectacle que el clown Marcel Gros representarà al parc natural de la serra de Collserola. Apunteu el nom d'altres dels participants perquè la llista és de traca: Blanca Llum Vidal, Jaume C. Pons Alorda, Martí Sales, Perejaume, Guillem Gavallda, Maria Isern, Pol Guasch, Maria Cabrera i Àlex Susanna, entre d'altres.

→ Pati Manning. M: Universitat. Dj. 2, 19 h. Gratis.

Consciència verda

Aquest estiu no podem remullar els peus al llac del Parc de la

Creueta del Coll per obres de millora. A canvi, el dissabte 11 de maig acull la Festa verda, que organitza el Centre Cívic El Coll-La Bruguera, amb una mostra d'entitats, un racó verd, dinar popular, música i tallers i

espectacles familiars.

→ Parc de la Creueta del Coll. M: Vallcarca. Ds. 11, 11.30 h. Gratis.

La rosa més bonica

Com ens agraden les roses als catalans! Però quants de vosaltres heu assistit al Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona? Se celebra al Parc de

Cervantes des de fa dinou anys i hi podreu veure varietats inèdites, mai comercialitzades, que han estat creades per roseristes a partir d'encreuaments de varietats. Un jurat internacional d'experts atorga disset premis, però el certamen s'estén a tota la ciutadania; el Consell de la Gent Gran de Barcelona tria la seva guanyadora, així com les escoles i tots nosaltres amb la Rosa Ciutadana. Escolliu la que més us agradi segons el color, l'olor, la mida, el vigor, i voteu-la! Del 10 al 12 de maig també tindran lloc visites guiades al roserar –amb reserva prèvia–, concerts, conferències i demostracions d'arts florals.

→ Parc de Cervantes. M: Zona Universitària.
De dv. 10 a dg. 12 de maig.

Famílies al parc

Camí Amic és un projecte comunitari d'educació en valors cívics i ambientals i, en col·laboració amb el Districte de l'Eixample, organitza una nova edició de Vine a moure el parc. El festival, que acull un munt d'activitats per fer en família al Parc de Joan Miró, comença el dissabte 4 i s'allargarà fins al juliol. Entre la programació hi trobarem espectacles de circ, de cinema, tallers, música... i, atenció, tot gratis!

→ Parc de Joan Miró.
M: Tarragona.
De maig a juliol. ■

Tens més plans del mes a
timeout.cat/maig

CAVA MARKET

SANT SADURNÍ D'ANOIA

5 DE MAIG 2019

D'11:00 A 15:00 H
AL CARRER RAVAL

CAVAMARKET,
PER COMPRAR I TASTAR CAVA
I EXCEL·LENT GASTRONOMIA

WWW.TURISMESANTSADURNI.CAT

@CAVATAST

ORGANITZA

AJUNTAMENT DE
SANT SADURN D'ANOIA

CIC
CENTRE D'INICIACIÓ
CULTURAL

AJUNTAMENT DE
SANT SADURN D'ANOIA

AMENITJA

AJUNTAMENT DE
BARCELONA

DIPUTACIÓ DE
BARCELONA

AJUNTAMENT DE
SANT SADURN D'ANOIA

Del 02 al 26/05/2019

ELS OCELLS

de **La Calòrica**
a partir de l'obra d'Aristòfanes

Una creació de Xavi Francés, Aitor Galisteo-Rocher, Esther López,
Albert Pascual, Marc Rius, Israel Solà, Júlia Truyol i Joan Yago

COMPANYIA RESIDENT

Amb el suport de:

AJUNTAMENT DE
BARCELONA

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE CULTURA

AJUNTAMENT DE
BARCELONA

Amb el patrocini de:

AJUNTAMENT DE
BARCELONA

Una coproducció de:

AJUNTAMENT DE
BARCELONA

temporada
alta

AJUNTAMENT DE
BARCELONA

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramaturgia

Amb el suport de la Sala Beckett

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

MARIA DIAS

Ran Ran Ran + Invisible Harvey

Dià de sort per als amants de l'indie català. Ran Ran Ran presenta el seu darrer disc, *Ran de Mar*, i Invisible Harvey defensarà els temes de *No es justo que llegues ahora* al Guitarr BCN.

→ BARTS Club. M: Paral·lel. Dv. 3, 21.30 h. 12 €.

FIRA

Art Photo BCN

Nova edició d'aquesta fira de foto emergent que enguany s'uneix al Fiebre Photobook, el festival nacional de referència sobre el llibre de fotografia.

→ Arts Santa Mònica.
M: Drassanes. Dv. 3, de 12 a 21 h. Ds. 4, d'11 a 21 h.
Dg., 5, d'11 a 19 h. 3 €.

FESTA

Atomic Pixel Party

Atenció a la barreja. Música, anime i videojocs des de la mitjanit i fins a les 6 del matí en aquesta festa d'inspiració japonesa on també hi haurà concursos, exhibicions i dolços.
→ Wolf. M: Marina. Dv. 3, 0.30 h. 9-18 €.

FIRA

Handmade

Adoradors del 'feshotu mateix' i els treballs manuals, aquí teniu 300 tallers i un centenar d'expositors. Si diumenge hi porteu la iaia, hi entreu gratis!

→ Fira Barcelona.
M: Espanya. Dv. 3 i ds. 4, de 10 a 20 h. Dg. 5, de 10 a 19 h. A partir de 10 €.

Fira del circ de Catalunya
TRAPEZI
REUS 9-12 MAIG 2019

Organització:
AJUNTAMENT DE REUS
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Col·labora:
Diputació Tarragona
inaem
Transversal

Patrocina:
DE MAR A MAR
AC/E
cofae
REALE FUNDACION
ESTRELLA
MIRO

Dissabte

CINEMA

La noche del demonio

Vengadores: *Endgame* omple la programació del Phenomena aquests dies, però hi ha alguna escletxa, com aquest elegant clàssic del cinema de terror.

→ Phenomena. M: Sant Pau | Dos de Maig. Ds. 4, 15.30 h. 6 €.

MÚSICA

Folk als mercats

Mentre ompli el cistell amb producte fresc, els Fanfarra tocaran un repertori ple de les cançons catalanes més mítiques, i alguna de nova, actualitzades.

→ Mercat de la Llibertat. M: Joanic. Ds. 4, 12 h. Gratis

Palo Market Fest

Fa més d'un mes que vam entrar a la primavera, però sempre va bé celebrar la nova estació. Aquest mes, el Palo Market Fest porta per títol Latin Spring, amb els seus *highlights*: música en directe, creadors locals i emprenedors i gastronomia de primera!

→ Palo Alto. M: Poblenou. Ds. 4 i dg. 5, d'11 a 21 h. 4,50 €.

Diumenge

MARIA DIAS

Visita a la Fundació Miró

Visita comentada i gratuïta per diversos espais emblemàtics de la Fundació Miró.

→ Fundació Miró. M: Espanya. Dg. 5, 12.30 h. Gratis.

MERCAT

Fleadonia

Cada primer diumenge de mes toca ravalejar i buscar tresors en aquest mercat *vintage* i de segona mà. Deixeu-vos sorprendre!

→ Plaça Salvador Seguí. M: Liceu. Dg. 5, d'11 a 19 h.

TEATRE

Soy de Cuba

Arribada de l'Havana teniu aquesta producció de teatre i dansa amb un immens repertori de música cubana a l'estil *Dirtydancing*.

→ BARTS. M: Paral·lel. Dg. 5, 19 i 22 h. 28-45 €.

SON
Estrella Galicia

10
años

A qué suena tu cerveza?

Suena al ritmo de una tormenta

King Khan's
Louder
Than Death,
The Intelligence

Sala Upload,
Barcelona

King Khan's Louder Than
Death + Black Islands
21 de mayo
The Intelligence
05 de junio

SON
Tickets

Compra tu entrada en
son.estrellagalicia.com

Estrella Galicia recomienda un consumo responsable

NO T'HO PERDIS

Un dos en un musical

EL 1990 COMENÇAVA la construcció de L'Auditori de Barcelona, obra de Rafael Moneo. Es feia en un solar on fa més de vint anys no hi havia pràcticament res i on, per tant, el diàleg entre l'arquitectura i l'entorn es presentava força complicat. L'edifici de Moneo no només havia d'acollir sales de música obertes al públic, sinó també el Museu de la Música i l'ESMUC, l'Escola Superior de Música de Catalunya. El resultat va ser una petita ciutat compacta que no ensenya, des de l'exterior, tot l'art que aplega dins.

Per conèixer molts més detalls històrics i arquitectònics de l'edifici, les activitats que s'hi celebren i curiositats de les obres

DE QUÈ VA...

Visita conjunta a L'Auditori i al Museu de la Música.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per conèixer detalls i secrets de l'edifici de Moneo.

→ L'Auditori. M: Glòries.
Ds. 4, 18 i 25 de maig, a les 17 h. 7-50 €.

i instruments que atresora el Museu de la Música, les dues institucions, L'Auditori i el Museu de la Música, organitzen visites guiades conjuntes els propers dissabtes 4, 18 i 25 de maig.

Estan pensades per al públic adult, duren aproximadament una hora i teniu dues versions per escollir: la visita guiada als dos

edificis –per 7 euros– i una visita que es converteix en tota una experiència, ja que es completa amb una copa de cava al Foyer just abans que comenci el concert de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya a la Sala 1 Pau Casals de L'Auditori. Aquest paquet especial us costarà 50 euros. ■ E.A.

Diseny: David Caron

76
ELLA
MM

RECO.COM

FESTIVAL

BARRI DEL REC - I GUALADA

FESTIVAL POP UP STORI

MAIG 8.9.10.11

REC

#19

ESTR
DA

de 10h a
22h

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Una festa especial

TROBAR UN LLOC per celebrar una festa infantil pot ser complicat si voleu evitar els llocs de sempre i busqueu una alternativa interessant. Cocoa, per exemple, no és una cafeteria *kids-friendly*, sinó que està pensada totalment per als petits i perquè la família s'ho passi bé. Ofereix menjar saludable i saborós, tracte proper i una agenda d'activitats artístiques i creatives per a la canalla de totes les edats, fins i tot per als nadons; algunes d'elles en anglès. Fan festes d'aniversari gairebé a mida, només heu de decidir la decoració, el menú i les activitats!

Per deixar volar la creativitat dels petits teniu My Little Van Gogh, un *atelier* que segueix el mètode

DE QUÈ VA...

Dues opcions per fugir de les festes infantils típiques.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè són propostes que exploten el potencial creatiu.

→ cocoabcn.com
→ clubmylittlevangogh.com/spain

educatiu Reggio-Emilia, que es basa en activitats artístiques obertes en què els nens no fan tots el mateix. "Se'ls provoca amb materials, se'ls convida a explotar la seva curiositat. El nen farà allò que vulgui amb aquells materials i eines. Se li dona llibertat per decidir", explica la Rhada, creadora d'aquest projecte, rèplica d'un altre d'Amsterdam.

Les festes d'aniversari que acullen són com una activitat més – amb racons que incideixen en aspectes com les sensacions, l'exploració de tècniques i l'art cooperatiu – però més llargues, amb una temàtica al voltant de la qual gira l'activitat, pastis i regals. Exploraran i s'ho passaran de conya!

■ Erica Aspas

EL TOP 3

Cinema infantil

Mi vecino Totoro

→ Zumzeig. M: Tarragona. Ds. 4 i dg. 5, 17.30 h. 7 €.

Aquesta pel·lícula de l'estudi Ghibli és del 1988 i, amb el pas dels anys, s'ha convertit en una obra mestra que agrada a grans i petits per igual. Ara el Zumzeig la torna a programar. Endinseu-vos en la natura i coneixeu els seus mites, llegendes i personatges peculiars que l'habiten, com en Totoro, un esperit del bosc, de la mà de les germanes Satsuki i Mei i les seves vivències. Els petits es quedaran captivats per l'univers d'Hayao Miyazaki.

Laban, el petit fantasma. Quina por!

→ Filmoteca. M: Liceu. Ds. 4, 17 h. Dg. 5, 16.30 h. 2 €. A partir de 4 anys.

Pel·lícula basada en el best-seller infantil *Laban the little ghost*, d'Inger i Lasse Sandberg, que ens parlen del Laban, un fantasma tan poc terrorífic que té tota la família amoïnada!

Laboratori de minihistòries

→ Casal de barri Pou de la Figuera. M: Jaume I. Ds. 4, 11 h. Gratis.

Imagina, imagina! programa activitats gratuïtes per a nens i nenes de 3 a 7 anys relacionades amb les arts visuals i cinematogràfiques. Al *Laboratori de minihistòries* hauran de descobrir els elements que conformen els films projectats i, jugant a ordenar-los i desordenar-los, es convertiran en guionistes cinematogràfics.

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Carlos Marqués-Marcet

EL FESTIVAL D'A acomiada aquest cap de setmana la seva novena edició, i en la sessió de clausura projectarà *Els dies que vindran*, una pel·lícula lluminosa com un tros de vida, feta amb complicitat, en família. El director de *10.000 km*, Carlos Marqués-Marcet, segueix amb la càmera l'embaràs de dos bons amics, l'actriu Maria Rodríguez Soto i un vell conegut del seu cinema, David Verdaguer. Costa veure-la sense llàgrimes a les galtes.

De qui va ser la idea de fer *Els dies que vindran*?

Amb en David estàvem rodant *Terra ferma*, la meua pel·lícula anterior. Un dia, fent un Skype amb ell i la Maria, em van dir que estaven embarassats. De fet, ell em va demanar uns dies de festa i tot. I jo vaig pensar que m'aria molt poder acompanyar aquest procés. Tenia tot el sentit, perquè *Terra ferma* parlava de prendre la decisió de tenir un fill, i se'n va acudir que això podia ser una continuació.

Hi ha un element preciós, que són les imatges d'un vídeo dels anys 80 on es veu la mare de la Maria embarassada, i també el seu naixement. Com vau incorporar aquest material?

Trobar aquest vídeo va ser la prova que teníem una bona pel·lícula entre mans. Jo no vaig saber que existia fins ben començat el rodatge, i fins a aquell moment em sentia una mica insegur. Tenia la sensació que allò no anava enlloc, que ens estàvem llançant al buit. Aleshores, la Maria

em va donar el VHS, amb la cinta familiar, jo vaig anar a fer-ne còpies en DVD i el vam veure tots tres junts. Quina emoció. Jo volia aquella intimitat tan brutal de gravació domèstica, on hi ha mentida però també veritat, on hi ha posada en escena però també naturalitat.

Aquesta és una de les claus de la pel·lícula. Hi ha moltes escenes gravades al Born, el barri on viuen en David i la Maria. És el seu dia a dia?

La pel·lícula és una ficció, no un documental. Això ha de quedar clar. Però de sobte hi apareix la gent del barri, amics meus i amics d'ells, les parades del Mercat de Santa Caterina amb les fruïteres. Hi apareix el pis on vivien en David i la Maria. Això és curiós, perquè durant el rodatge van decidir canviar-se de casa i se'n van anar a viure al pis del davant. I jo em vaig quedar el seu pis. Ara som veïns. Vivim al mateix replà. La situació és una mica *Friends*. És cert que durant

el rodatge ens va facilitar molt les coses, perquè sempre teníem el set disponible.

Un altre detall que m'encanta és que jugues amb la cançó *A la vida*, en la versió de l'Ovidi i en la versió de la Maria Arnal. Mateixa lletra, mateixa melodia, diferent textura temporal.

Haviem rodat una escena molt íntima, en què surt la Maria [Rodríguez] mirant-se la panxa, i hi volíem posar música. No podíem pagar drets, així que vam pensar a demanar-li a algun amic que ens donés un cop de mà. Aleshores la Maria Arnal i el Marcel Bagés encara no havien tret el disc, i com que ella és una bona amiga ens va cedir la cançó, *A la vida*, que era perfecta per abordar la idea de les generacions, del misteri biològic, que a mi em fascina.

■ Josep Lambies

→ Teatre del CCCB. M: Universitat. Ds. 4, 20 h, i dg. 5, 18 h.

"Buscava la intimitat d'una cinta domèstica"

MARIA DIAS. LOCALITZACIÓ: GIDLOOF

Keepers. El misterio del faro

★★★★★

POC ABANS DEL Nadal del 1900, tres guardians de far van desaparèixer del seu remot aflorament escocès. Van ser engolits pel mar? Assassinats per pirates? Picotejats per gavines inusualment salvatges? És un punt de partida sucós per a qualsevol pel·lícula; podria virar en un misteri oníric o en un horror de foc de camp o, fins i tot (per als subscriptors de la teoria de gavines), una versió d'*Els ocells* a les Hèbrides. En lloc d'això, el director Kristoffer Nyholm ho ha transformat en una plaent història de moralitat tèrbola, amb l'esperit de *Shallow grave*. De vegades és melodramàtica, però batega entre tensions psicològiques i explosions de violència.

Els desventurats faroners estan interpretats pel sempre estel·lar Peter Mullan com a líder afligit del trio, Gerard Butler com a esquerp home de família i Connor Swindells com el passerell que encara aprèn l'ofici. El clima és brutal, el paisatge encara més i, esclar, la ràdio no funciona. Se suma a aquesta barreja l'aparició d'una barca de rem, un cos, una caixa forta i algunes decisions pessimes. Com es podria esperar

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Un tens thriller psicològic amb bones actuacions.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure Gerard Butler fent de faroner.

→ Dir. Kristoffer Nyholm (Regne Unit, 2019). 111 min.

d'un veterà del noir escandinau *The killing*, a Nyholm li agrada la foscor.

L'actuació és sòlida, fins i tot quan alguns personatges semblen forçats, especialment Butler, però malgrat les dues hores de durada, la pel·lícula està filmada amb cura i no es fa llarga. ■ Phil de Semlyen

Vitoria, 3 de marzo

★★★★★

DE QUÈ VA...

Dos estudiants es veuen embolicats en els enfrontaments del 3 de març del 1976 a Vitòria.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per recordar que no és fàcil deixar enrere una dictadura.

→ Dir. Víctor Cabaco (Espanya, 2018). 90 min.

AL CINEMA ESPANYOL hi ha poques pel·lícules sobre el període de la transició. Però hi ha moltes històries que es poden explicar d'aquells anys, algunes positives, com les eleccions del 1977 que Colomo va retratar a *Tigres de papel*; altres doloroses, com la que recorda aquest film rodat a Vitòria, al mateix escenari on el 3 de març del 1976 va tenir lloc una de les més dures repressions del tardofranquisme. Aquell dia, cinc treballadors en vaga van morir en un enfrontament amb la policia durant el desallotjament d'una assemblea en una església. Aquest moment tan difícil és el que ha escollit el director Víctor Cabaco per situar la història de dos joves, Mikel i Begoña, que

es veuen embolicats en la lluita dels obrers i l'enfrontament amb la policia.

Utilitzar una ficció li permet al director plantejar un punt de vista allunyat de la mirada purament documental i al mateix temps mostrar les contradiccions en què es movia una certa capa de la societat que, sense ser afí al règim, tampoc veia clar què havia de passar després de la mort de Franco. La gran quantitat i el valor del material documental li dona al film una credibilitat que contrasta amb la història dels nois, molt més convencional i previsible. *Vitoria 3 de marzo* és, com diu el seu director, un film necessari, útil i oportú.

■ Nuria Vidal

ENS

AGRADA

El millor de la cartellera

DOLORY GLORIA

★★★★★

Pedro Almodóvar firma una pel·lícula d'aire autobiogràfic amb un regust crepuscular, que tracta d'un cineasta que intenta reconciliar-se amb tots els seus passats.

LA PORTUGUESA

★★★★★

En una casa sense arrels, on la llum del sol entra de biaix i els fantasmes passen per les golfes, una dona espera que el marit torni de la guerra.

VENGADORES: ENDGAME

★★★★★

L'univers cinematogràfic de Marvel arriba al seu clímax després de 21 pel·lícules. Aquí, els superherois lliuren un combat final que és pura adrenalina.

BUÑUEL EN EL LABERINTO...

★★★★★

Entre el so dels timbals de Calanda i unes quantes gallines assassines, aquesta cinta d'animació explica com Luis Buñuel va filmar *Las Hurdes*.

An elephant sitting still

★★★★☆

DE QUÈ VA...

De quatre personatges desolats al nord de la Xina.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és el testament filmic de Hu Bo.

→ Dir. Hu Bo (Xina, 2018). 234 min.

CAP ENDOLCIMENT en les gairebé quatre hores de metratge, més aviat un fred gris que envolta la desolació de quatre personatges. Les seves històries s'entrellacen al llarg d'un dia en una petita ciutat sense nom al nord de la Xina, on es pot sentir la depressió econòmica en tot moment. Wei Bu, maltractat pel seu pare, intenta escapar després d'haver ferit l'abusanans que l'assetja a classe. El seu company, Huang Ling, viu amb una mare alcohòlica que té una relació tòrbola. També hi ha el delinqüent Yu Cheng, que presència el suïcidi del seu amic, i el jubilat Wang Jin, que es veu tancat en una residència per al que li falta de vida. Només el dolor, la mort o la misèria semblen trencar la rutina de les seves vides.

Amb trèl·lins, primers plans i diàlegs mínims, el director Hu Bo pinta un retrat desolador, reforçat per interpretacions subtils i matisades. De vegades, la lentitud provoca el tedi, però quan saps que el director es va suïcidar just després de completar la pel·lícula, veure-la tal com ell pretenia t'acaba per commoure, i paga la pena. ■ Hanna Flint

El bailarín

★★★★☆

DE QUÈ VA...

La vida de Rudolf Nuriev, un dels grans ballarins de la història.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Pel fabulós debut d'Oleg Ivenko.

→ Dir. Ralph Fiennes (Regne Unit, 2018). 127 min.

A BANDA DE ser un dels grans ballarins de la història, Rudolf Nuriev va ser també una bomba de rellotgeria. Amic de Mick Jagger i Freddie Mercury, va trencar la mandíbula d'un company ballarí i va llançar-li una cadira al director de cinema Franco Zeffirelli. El seu propi coreògraf va definir-lo com "un artista, un animal i un imbècil". Però sembla que Ralph Fiennes estigui guardant els capítols més sucosos de la vida de Nuriev per a una seqüela explosiva. Amb aquest *biopic* contingut, ell i el guionista David Hare han optat per centrar-se en els orígens, des de la seva infància rural a la icona soviètica i més tard al desertor de la Guerra Freda. La pel·lícula està rodada amb elegància, les escenes de ballet impressionen i el ballarí Oleg Ivenko és un veritable descobriment que fa que el paper sigui una barreja explosiva de curiositat, ego i vanitat infantil. Tot i això, no hi ha rastre del nervi de l'autèntic Nuriev i el film suavitzava la seva sexualitat fins al punt que gairebé s'ha d'endevinar que era gai. S'agrairia una mica menys de lírica i una mica més de grapa. ■ Phil de Semlyen

EL MILLOR DE LA CARTELLERA ALTERNATIVA DE LA SETMANA

7 La belle personne

Christophe Honoré, homenatjat al D'A, va tancar la seva trilogia de París amb aquesta pel·lícula amb Louis Garrel, que també va contribuir a convertir en una icona Léa Seydoux.
→ FilMOTECA. M: Liceu. Ds. 4, 22 h. 4 €.

6 Ojos negros

El D'A estrena l'òpera prima d'Ivet Castelo i Marta Lallana: un viatge del pas de l'adolescència a l'edat adulta concentrat en un d'aquells estius que ho canvien tot.
→ CCCB. M: Universitat. Dj. 2, 21.30 h. Aribau 3. M: Universitat. Dv. 3, 20.30 h. 7 €.

5 Carelia (...)

Vam descobrir el fascinant músic Oleg Karavaychuk gràcies al retrat que li va fer Andrés Duque. A *Carelia: Internacional con monumento* el cineasta viatja a la frontera entre Finlàndia i Rússia.
→ CCCB. M: Universitat. Dv. 3, 19.45 h i dg. 5, 19.30 h. 7 €.

4 Season of the Devil

L'últim treball del filipí Lav Diaz relata els temps del dictador Ferdinand Marcos, a finals dels anys 70, en un metratge de quatre hores amb tots els diàlegs cantats.
→ Aribau 2. M: Universitat. Ds. 4, 18 h. 7 €.

3 Akira

L'any 1998 Katsuhiro Ōtomo va retratar Neo-Tòquio, la ciutat japonesa del 2019 construïda sobre les runes de l'antiga capital després de la Tercera Guerra Mundial.
→ Phenomena. M: Sant Pau | Dos de Maig. Dg. 5, 23 h. 7 €.

2 Els dies que vindran

La novena edició del D'A Film Festival tanca amb l'última pel·lícula de Carlos Marques-Marcet (*10.000 km*), amb David Verdaguer, Maria Rodríguez i un nadó a punt d'arribar.
→ CCCB. M: Universitat. Ds. 4, 20 h i dg. 5, 18 h. 7 €.

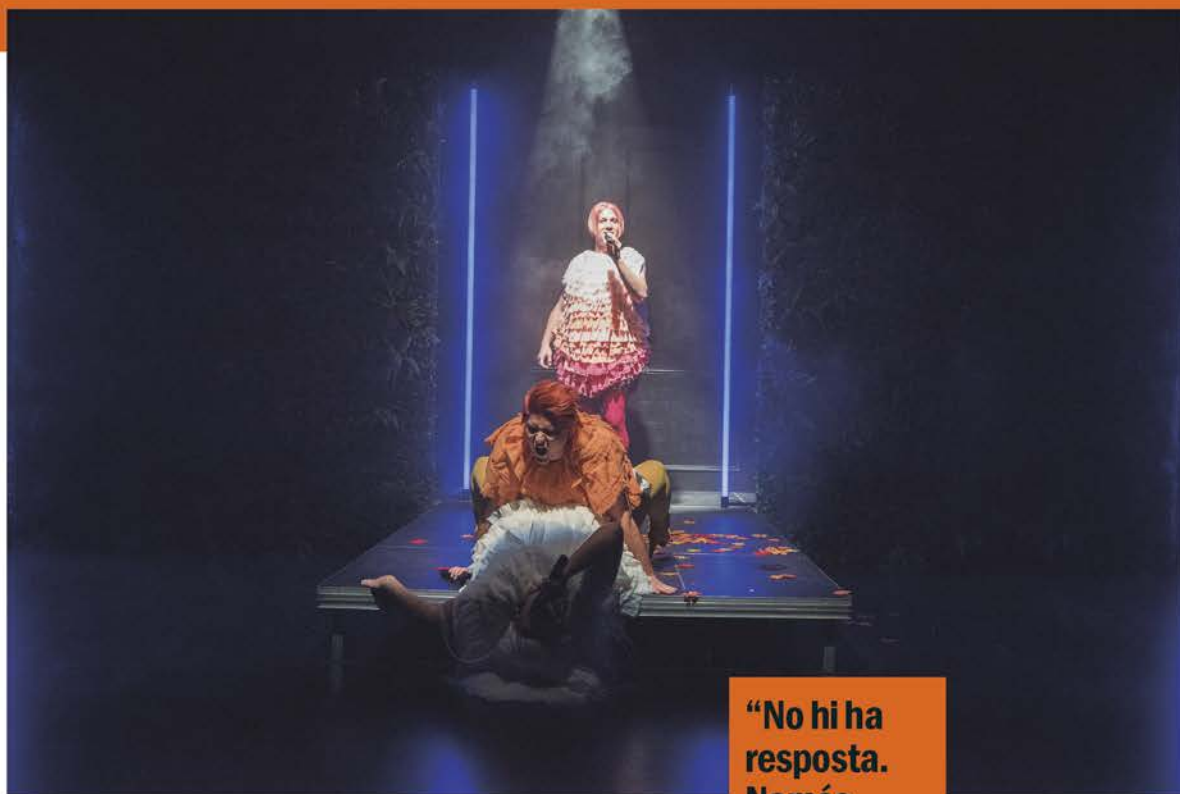
1

Barton Fink

La consagració dels germans Joel i Ethan Coen va venir de la mà d'aquest malson sobre el bloqueig del guionista, interpretat per John Turturro, i les ombres de la indústria del cinema al Hollywood dels anys 40.

→ FilMOTECA. M: Liceu. Dc. 8, 17 h. 4 €.

Teatre i dansa

ANNA FÀBREGA

T'estan enganyant

La Calòrica canvia de ritme a 'Els ocells', que estrena a la Beckett. Per Andreu Gomila

QUAN VAN COMENÇAR a pensar *Els ocells*, els de la companyia La Calòrica ja sabien que tindria poc a veure amb Aristòfanes, encara que n'usurpessin el nom. Volien parlar del populisme tot aprofitant la potència del mite d'un home que fugí d'Atenes per crear una nova societat i alhora acostar-se a figures com Donald Trump, Emmanuel Macron i Albert Rivera. I constatar com "el

populisme neoliberal roba el llenguatge de l'esquerra, fins i tot la terminologia marxista, per fer veure que estan amb la lluita col·lectiva i, en realitat, manipular les masses en benefici propi", ens explica Joan Yago, el dramaturg de la tropa.

No hi ha conclusió, ni llició, ni missatge, a *Els ocells*. "No hi ha resposta, perquè no hi ha pregunta, només diem: mireu què ens estan fent", afegeix el dramaturg. Per primera vegada des que van néixer, Yago no signa el text, sinó que es tracta d'una creació col·lectiva nascuda de zero, de les inquietuds de tots. Ell diu que és el primer cop que no es posen una pastanaga, que no volen ser un quadre del Bosch (*La nau dels bojós*), una novel·la gràfica americana (*Bluf*), un *late show* (*L'editto bulgaro*)... "No sabem què estàvem fent", assegura.

En lloc de fer quatre reunions per encarrilar el text, es van tancar tres setmanes abans d'enfil·lar l'agulla. Per protagonitzar el gran salt endavant

"No hi ha resposta. Només diem: mireu què ens estan fent"

d'una companyia que ha guanyat Premis Max, Butaca, de la Crítica, a la qual ningú no li ha regalat res. "Som aquí i volem oportunitats justes", reclama el dramaturg. "I no volem ser tap generacional, nosaltres també", remata.

Fairfly és, sens dubte, el gran èxit de Yago i de La Calòrica. Van per les 115 funcions i ara comença a tenir vida en castellà. *Els ocells*, tanmateix, és més a prop de peces

com *Bluf* o *La nau dels bojós*, amb més voluntat de totalitat, tot i que temàticament s'acosti a *L'editto bulgaro* o a *Sobre el fenomen de les feines de merda*. "Després de *Fairfly*, on hi ha una teatralitat molt controlada, aquí anem cap a

l'excés", apunta el dramaturg. Ell afirma que és "inimaginable". ■

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Fins al 26 de maig. 9-18 €.

El millor teatre de maig a
timeout.cat/teatre-maig

UN BON DRAMA ÉS ANAR AL TEATRE I QUE NO HI HAGI ENTRADES

> Compra la teva a timeout.cat/entradesteatre

TimeOut

Un, ningú i cent mil

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
D'un home que busca la seva identitat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la teatralitat de la comèdia, amb una sensacional Laura Aubert.

→ Biblioteca de Catalunya. M: Liceu. Fins al 19 de maig, 24 €.

AIXÍ COM ELS sis personatges buscaven el seu autor, el rendista Vitangelo Moscarda buscarà la identitat després que un bon dia la seva estimada muller li assenyali que té el nas torçat cap a l'esquerra. Òndia! Ell pensava que el seu nas era normal, sense excentricitats però de cap de les maneres torçat. I després del nas, la dona li assenyalarà altres peculiaritats del seu físic. Moscarda entrarà en un conflicte personal per esbrinar qui és en realitat si no és com ell es pensava i sobretot amb relació a com el veuen els altres.

L'última novel·la de Luigi Pirandello referma la teoria que diu que cadascú és alhora un per a la mirada que tenim sobre nosaltres, cent mil per a la mirada d'aquells amb qui ens relacionem i, per tant, no som ningú. Un joc de miralls en què és impossible veure's a menys que caigui la màscara social construïda des de la història personal, familiar i comunitària. La seriositat del plantejament no treu, però, que la versió teatral de Ferran Utzet sigui lúdica, divertida i sorprenent. Utzet agafa la idea dels miralls i l'aplica a tots els elements dramàtics. Des dels mateixos intèrprets, que intercanviaran els papers en el segon acte, fins als espectadors, que hauran de canviar de butaques en un joc molt 'cubano'. Esclar que es preserva alguna cosa de les reflexions de Pirandello, però el director nodreix l'anècdota que desencadena l'obra amb elements de comèdia descarada, de clown i fins i tot de guinyol. A la fi, les reflexions del senyor Moscarda ens deixen força erms, però gaudim d'allò més amb la gran teatralitat de la funció, la fantàstica vis còmica de Laura Aubert i la capacitat de joc de Marc Rodríguez. ■ Santi Fondevila

Stabat Mater

DE QUÈ VA...

El viacrucis d'una dona que ha perdut el fill en el laberint repressor de l'Estat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descobrir les entranyes del TNC i gaudir d'una gran actriu i un gran text.

→ TNC. M: Glòries. Fins al 12 de maig. 24 €.

MAY ZIRCUS

LES ENTRANYES DEL teatre s'obren al reduït grup com la balena de Jonàs. Al seu ventre ens espera la Maria (formidable Montse Esteve), protagonista de l'*Stabat Mater* d'Antonio Tarantino, el dramaturg tardà que ja ens va agradar amb *Vespres de la Beata Verge*. És entrar a les catacumbes del TNC i començar un viacrucis de cinc estacions (cinc parades d'una vida), que Magda Puyo condueix amb intenció poètica pel laberint del magatzem.

Un fals retrat costumista (sorolls, vibracions, gestos, silencis que distorsionen el realisme brut) d'una dona confinada en els brutals prejudicis del lumpen. Una supervivent (pobra, explotada, mare soltera, dependent de l'ajuda social, envoltada de misèria econòmica i moral) que es troba amb el regal-martiri d'un fill amb una inesperada curiositat intel·lectual. El fill, que crescut i políticament compromès, farà d'aquesta mare una *Stabat Mater Dolorosa*. En comptes de la creu, el calabós. Un personatge al qual Esteve atorga força, brutalitat, desesperació, violència, estupor, sarcasme, vulgaritat i l'aura dels ignorants de pertànyer a un martirologi laic. ■ Juan Carlos Olivares

Més crítiques a timeout.cat/teatre

Bomber(s)

DE QUÈ VA...

Una noia amb discapacitat intel·lectual s'enamora d'un bomber.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Un bon text amb una brillantíssima interpretació de Mariantònia Salas.

→ Teatre Akadèmia.
M: Hospital Clínic. Fins al 12 de maig. 18-22 €.

EL TEMA DEL consentiment de les dones a les relacions sexuals porta cua. La primera obra com a dramaturg de Jean Benoît Patrinot aprofundeix en aquesta indagació combinant el to de denúncia, tant dels comportaments masclistes com del funcionament de la justícia, amb la rigorositat de l'exposició dels fets. Inspirant-se en fets reals, Patricot imagina una noia amb discapacitat intel·lectual que viu en una residència al costat d'una caserna de bombers. Un dia s'acosta a un d'ells i s'enamora sense saber gaire bé què és l'amor. Per al bomber és un passatemps, un objecte sexual que pot fins i tot compartir amb la seva 'manada'.

El dibuix de la noia és tan acurat com creïble, una credibilitat accentuada per la brillant interpretació de la jove actriu manacorina Mariantònia Salas. Colpidora la capacitat per transmetre al mateix temps la immensa ingenuïtat i la passió del sentiment, la fragilitat de la indefensió i l'alegria del somni de felicitat. Espectacle dur, dels que qüestionen la naturalesa humana, esplèndidament dirigit per Jordi Vilà. ■ S.F.

TeclaSala

Inauguració: dijous 9 de maig,
a les 19:30h

10/05 - 21/07/2019
Entrada lliure

Lluís
Hortalà

#lluishortalà

Centre d'Art Tecla Sala
Avinguda de Josep Tarradellas i Joan, 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 934 03 26 20 | teclasala.net

Transport públic

Metro L1, L9S i L10S: Torrassa
(A 13' de Pl. Catalunya)
R16 i M12

Ajuntament de L'Hospitalet

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Lorca desfermat

Mariola Membrives actualitza les cançons recuperades pel poeta amb la guitarra de Marc Ribot. El Borja Duñó se n'enamora

SABÍEU QUE LORCA tocava el piano? Molts coneixeu el seu teatre i la seva poesia, però i la seva obra musical? “Quan era a Nova York li deien ‘l'espanyol’ i era famós perquè a totes les festes es posava a tocar”, explica la cantaora Mariola Membrives, que acaba de publicar, juntament amb Marc Ribot, el disc *Lorca. Spanish songs*.

Va ser en tornar de Nova York i de Cuba, que Lorca va decidir recuperar les cançons populars espanyoles i en va fer nous arranjaments. Era el Lorca de la companyia La Barraca, que es va posar al servei de la República tot viatjant per la pell de toro i acostant el teatre a la gent. Amb el mateix esperit, el poeta de Granada va gravar l'any 1931 aquest repertori acompanyant al piano la Argentinita. “Era l'artista del moment”, explica Membrives. “Dona de torero, era la veu del folklore i Falla la va escollir per a *El amor brujo*;

DE QUÈ VA...

Membrives i Ribot recuperen en disc les cançons que Lorca va gravar amb la Argentinita.

PER QUÈ L'HEU DE SENTIR...

Per la passió, pel sentiment, pel batec popular d'unes tonades immortals.

→ *Lorca. Spanish songs* (2019) està publicat per Karonte.

era una veu molt lírica i molt lleugera, ballava i tocava les castanyoles”, afegeix la cantaora andalusa.

La recuperació que fa Membrives d'aquest llegat és prodigiosa. No només l'actualitza a través de la seva veu, sinó que es fa acompanyar d'un dels músics d'avantguarda més rellevants de les últimes dècades, Marc Ribot, el guitarrista que va formar part dels Lounge Lizards de John Lurie, que va redefinir el so de Tom Waits i col·labora habitualment amb John Zorn.

“Primer va sorgir la idea de treballar amb el Marc, volia tenir la seva guitarra en un repertori tradicional, tornar a la infància i al joc; quan em va dir que sí vaig saltar i ballar”, diu exultant. I és que la combinació és elèctrica. *Lorca. Spanish songs* fa que el cançoner recuperat per Lorca deixi anar espurnes per totes bandes i que tinguem moltes moltes ganes que els astres s'alineïn, els calendaris de

Ribot i Membrives ho permetin, i que puguem veure el duo en directe. ■

JAVI LOZANO

PREN-NE NOTA

Chavela a la siciliana

CHAVELA VARGAS, REFERENT màxim de Fabrizio Cammarata, hauria fet cent anys aquest mes d'abril. El sicilià n'és tan fan que, en col·laboració amb Dimartino, cantautor de Palerm com ell, va dedicar a la cantant mexicana un disc i una novel·la: *Un mondo raro* (2017). Curiosa associació d'idees per a un músic que sembla més a prop de Bon Iver que dels boleros i les ranxeres. "La Chavela és la meva cantant preferida", assegura Cammarata. "És música que et desperta alguna cosa a dins, que pot ser alegria, però també té alguna cosa que incomoda", admet.

Ara, en el centenari del seu naixement, podeu retre homenatge a Vargas anant a veure en concert Cammarata, que, sempre sempre, inclou *La llorona* al seu repertori. "És la cançó més important de la meua vida", diu un cantant que veu moltes semblances entre les cultures mexicana i siciliana, tot i que acostuma a cantar en anglès. El seu nou treball, *Lights* (2019), és un disc acústic i lluminós, més nord-americà que mediterrani. "És una mica difícil de veure, però hi ha molt de sicilià en la utilització de la veu i en l'elecció dels temes; Sicília és una tragèdia i una comèdia juntes", explica, per després reconèixer que, a diferència de la cançó napolitana, cal buscar molt per trobar la cançó siciliana. "Busco com els nens que no tenen ni pare ni mare", confessa. ■ *Borja Duñó*

DE QUÈ VA...

Fabrizio Cammarata, un cantautor de Palerm a l'estil Bon Iver.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè cantarà *La llorona* en el centenari de Chavela Vargas.

→ Sidecar. M: Liceu. Dc. 8, 21 h. 14-16 €.

MARIA DIAS

RAZZMATAZZ BARCELONA

SOUL CLAP

Divendres 3

RAZZMATAZZ CLUBS

ALOHA BENNETTS

Dissabte 4

RAZZMATAZZ CLUBS

BIZZEY

Divendres 10

FUEGO

RAZZMATAZZ CLUBS

THE GET UP KIDS

Dijous 16

Miles Away
www.milesaway.es

20:00 h / RAZZMATAZZ 2

CONFIDENCE MAN

Dissabte 18

RAZZMATAZZ CLUBS

GAIKA

Dissabte 18

FUEGO LIVE

20:30 h / RAZZMATAZZ 3

FREDDY MOREIRA

Divendres 24

FUEGO

RAZZMATAZZ CLUBS

HORSE MEAT DISCO

Dissabte 25

RAZZMATAZZ CLUBS

VITALIC presents DIMA

Dissabte 25

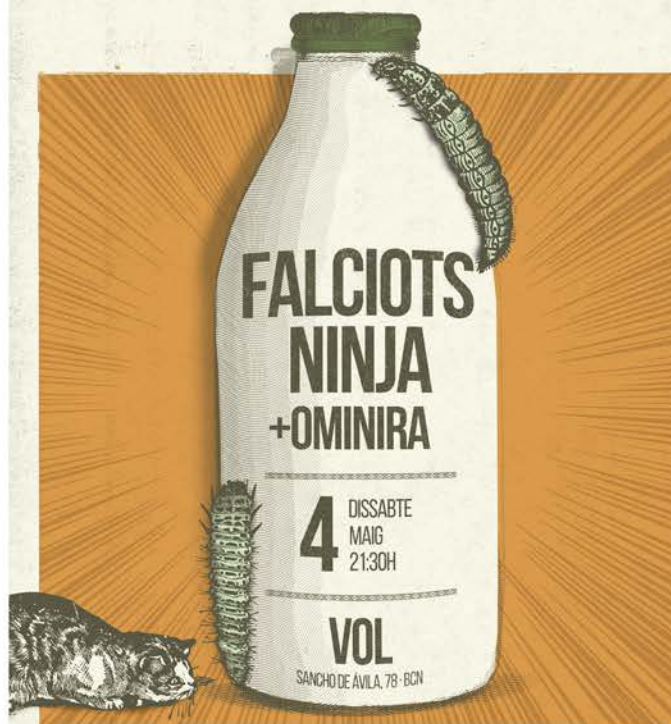
RAZZMATAZZ CLUBS

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

★
ESTRELLA
DAMM

MAIG | Destacats mes

**U CURT
CIRCUIT**

DIVENDRES 24 DE MAIG, 21:30H

HIDROGENESSE

LUZ DE GAS

C/ MUNTANER, 246 - BARCELONA

VENDA D'ENTRADES A WWW.CURTCIRCUIT.COM

Organitzat per: **asacc** Amb el suport de: **CCI** fundació **issae** **ESTRELLA DAMM**

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

KRISTIN HOEBERMANN

↑ Juan Diego Flórez

El tenor peruà torna per actuar una vegada més al Palau. El qui Plácido Domingo va qualificar del "millor tenor lleuger de tots els temps" ofereix un recital titulat *Universo Flórez*, que de ben segur agradarà als seus seguidors, que esperen amb candeletes aquesta nova visita.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dt. 7, 20 h. 30-160 €.

MAY ZIRCUS

↑ OBC: Simfonia Praga de Mozart

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya dedica dos concerts a la música de Schubert, Haydn i Mozart. Jan Willem de Vriend, principal director convidat de l'orquestra aquesta temporada, dirigeix el programa, amb la trompetista Mireia Farrés com a solista.

→ L'Auditori. M: Marina. Ds. 4, 19 h, i dg. 5, 11 h. 10-58 €.

↑ Orquestra de Cadaqués

Jaime Martín dirigeix un concert que inclou obres com el Concert per a violí i orquestra de Txaikovski, un dels més populars del repertori violinístic, amb Ellinor D'Melon com a solista. També hi sonaran peces d'Albéniz/Guinovart i la Quarta simfonia de Beethoven.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dl. 6. 20 h. 16-68 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

LGBTI

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgbti

L'art visible

'Lesbianes i molt més' és una mostra de 30 fotos de Hanna Jarzabek. Per **Sebastià Portell**

ES VA FORMAR com a politòloga a Ginebra, però aviat va entendre que el poder de la imatge estàtica podia ser capaç de remoure més consciències que un informe escrit. Hanna Jarzabek porta més d'una dècada treballant en l'àmbit de la fotografia documental i ara presenta la mostra *Lesbianes i molt més* al Centre LGTBI de Barcelona.

"Amb aquest 'molt més' volia anar contra l'estereotip que les persones homosexuals defineixen únicament a partir de la seva orientació", afirma sobre el títol, "una idea molt arrelada a Polònia, que és el meu país d'origen". L'exposició presenta 30 imatges de dones lesbianes, ja sigui soles, en parella o en família, que van de la quotidianitat i la intimitat més intenses fins al xoc amb l'altre en l'àmbit social.

Va ser el 2009 quan va decidir tractar aquesta qüestió, i amb l'auge de l'extrema dreta al país les coses no han millorat: "A Polònia s'hi promou un model de vida i de família molt tradicional, molt heterosexual i orientat a

DE QUÈ VA...

Una mostra on visibilitat i realitats lèsbiques fan la trena.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè Jarzabek aconsegueix, des del blanc i el negre, una escala de diversitat i sensibilitat irrepètible.

→ Centre LGTBI de Barcelona. M: Poble Sec. Fins al 31 de maig. Gratis.

la reproducció", explica. "Allà, tot el que no encaixi amb la idea patriòtica heterosexual, familiar i religiosa és considerat enemic de la nació".

Jarzabek ho sap molt bé: ella mateixa prové d'una família molt conservadora i admet que quan va decidir posar en marxa el projecte no sabia per on començar. "Feia 23 anys que no vivia a Polònia i no tenia contactes de persones lesbianes properes a la família. Vaig haver d'acudir a associacions i a fòrums d'internet per poder conèixer les persones que han acabat formant part de l'exposició".

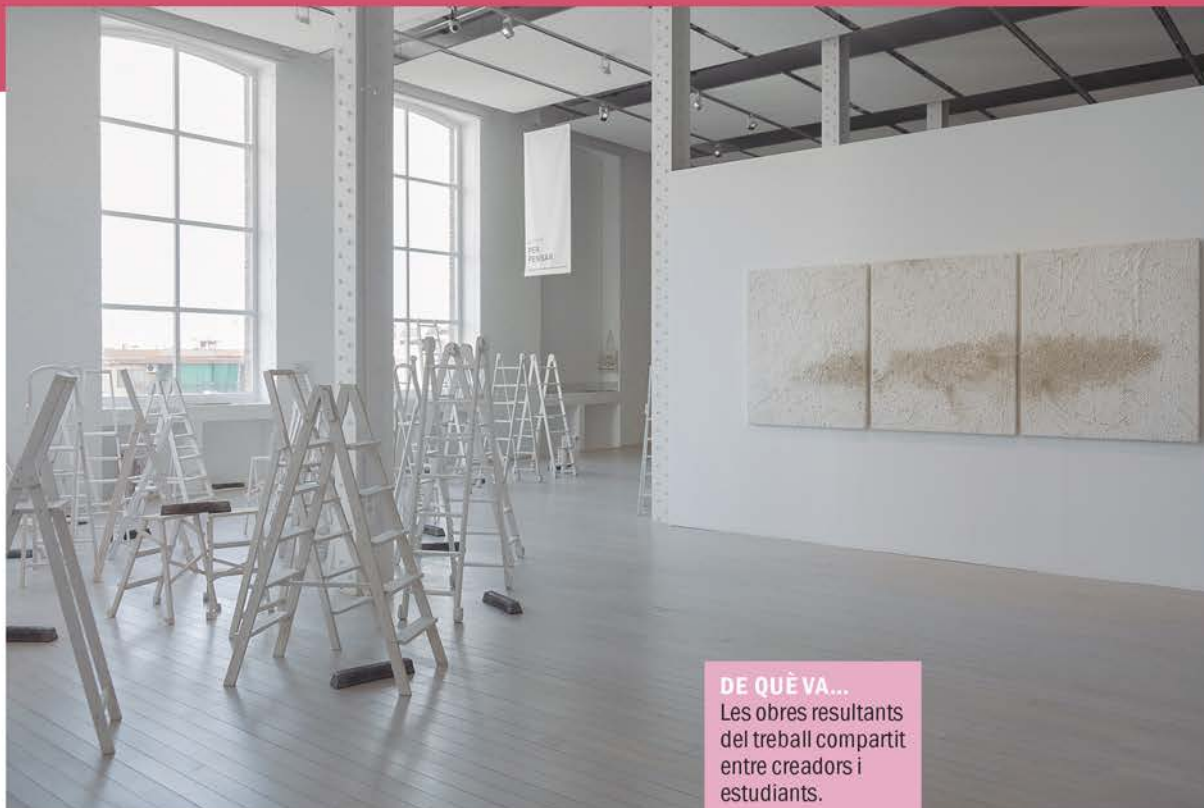
L'exposició, a més, va molt

més enllà del fet instantani, ja que testimonia i visibilitza tot un procés. Jarzabek establia un contacte de tres mesos amb les dones i parelles que responien als anuncis i així veien si la convivència seria possible i si se sentirien còmodes essent retratades en la intimitat. La fotografia passava unes dues setmanes a casa seva i treia l'objectiu en els moments més impensats: "Aguantar una fotografia quinze dies a casa no és fàcil per a ningú", riu ella.

Gràcies a aquesta incursió ara podem gaudir d'una bella mostra d'art i visibilitat. ■

Art

Creació compartida

Les arts entren a l'institut amb En Residència, un llegat de nou edicions que ocupa ara la Fabra i Coats. Per Eugènia Sendra

77 OBRES, QUE es diu aviat, són protagonistes d'*Aquí hem trobat un espai per pensar*, una mostra que revisa les nou edicions d'En Residència, el projecte de l'ICUB i el Consorci d'Educació per introduir la creació contemporània als instituts de secundària de Barcelona. "Cada residència és una experiència única i irrepetible, cada projecte és un món, i un dels grans interrogants ha

estat quin relat crear a la mostra", explica Laia Colell, co-comissària i membre de l'associació cultural A Bao A Qu, des dels inicis vinculada al programa. L'exposició es distribueix en cinc blocs i l'obra de Salvador Juanpere feta amb els alumnes de l'Institut Infanta Isabel d'Aragó funciona com a coda: 10.000 hores, 63 escales de mà a escala 4:5 amb les seves imperfeccions, evocuen l'estona necessària per aprendre un ofici, segons la sociologia.

Els projectes van de la poesia a la instal·lació, passant per la dansa i les arts plàstiques. Algunes peces estan en mans de col·leccionistes, que l'han cedit per a l'ocasió; d'altres van ser concebudes per als instituts i no se n'han mogut. Les cartelles indiquen el nom del creador (Aimar Pérez-Galí, Lúcia Coderch, Jordi Oriol, Martí Anson, LaCol, entre d'altres) i el dels col·laboradors: els estudiants de 12 a 16 anys, els docents i els mediadors. "El visitant

DE QUÈ VA...

Les obres resultants del treball compartit entre creadors i estudiants.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar les possibilitats educatives de les arts en el seu ventall més ampli.

→ Sant Adrià, 20.

M: Sant Andreu. Fins al 30 de juny. Gratis.

reviu el procés de pensament de cada obra i veure els 82 noms dels creadors resulta impactant; resumeix una dècada de les arts contemporànies al país", insisteixen d'A Bao A Qu. El 2009 es van realitzar tres residències, i enguany, en la desena edició, són 24 els centres que hi participen acompanyats d'altres institucions com el MACBA, la Central del Circ o l'Antic Teatre. La convocatòria pública per a l'onzena edició està a punt d'obrir-se i Carles Giner, director del programa, apunta

que esperen aviat "haver treballat amb els 60 centres d'educació secundària de la ciutat".

En Residència reivindica l'art com a eina per articular el coneixement i el protagonisme de l'estudiant en el seu procés d'aprenentatge, i alhora esdevé una oportunitat per als creadors, que duen a terme produccions en un entorn nou, ple de preguntes que impregnen l'obra d'un significat especial. ■

Quàntica

EXPO DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Pretén presentar i fer comprensibles els nous paradigmes de la ciència moderna.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir de la física a través de l'art.

→ CCCB. Montalegre, 1. M: Universitat. Fins al 24 de setembre. 6 €.

"EL CIENTÍFIC PIONER ha de tenir (una) imaginació creativa artísticament". Aquesta reveladora cita és del físic alemany Max Planck, considerat com el pare de la teoria quàntica, i obre la porta als plantejaments que defensen que la creació artística i la creació de coneixement científic no divergeixen tant com podria semblar en un primer moment. Artistes i científics s'enfronten constantment a preguntes similars –sobre la pròpia existència, la possibilitat de descriure la natura, definir la realitat– i busquen trobar respostes que s'acaben materialitzant, això sí, de formes diverses.

Quàntica és una proposta expositiva arriscada i molt ambiciosa que, amb un muntatge exquisit, pretén explicar i acostar les teories de la física a partir d'un recorregut doble. Deu projectes artístics acompanyen i exemplifiquen des de diferents pràctiques multidisciplinàries l'itinerari científic que inclou nou treballs de recerca al laboratori, a través de preguntes entorn de les conseqüències filosòfiques i les aplicacions tecnològiques d'alguns principis quàntics bàsics: existeix l'atzar?, podem saber amb certesa?, quanta quàntica hi ha a la nostra vida?

La veritat, costa no sentir-se aclaparada per l'allau d'informació i la complexitat del tema, però convé no espantar-se davant tants interrogants. Ja ho va explicar el físic danès Niels Bohr: "Si la mecànica quàntica no et deixa completament confús, és que no l'entens".

■ Aina Mercader

LES EXPOSICIONS QUE ACABEN

5 Lina Bo Bardi dibuixa
Exposició exquisida en el fons i la forma que descobreix l'obra en dibuix de l'arquitecta i dissenyadora brasilera Lina Bo Bardi. Es mostren un centenar de papers de la seva col·lecció –de fins a 6.000 dibuixos– que il·lustren el seu pensament i producció.
→ Fundació Joan Miró. M: Espanya. Fins al 26 de maig. 7 €.

4 Poètiques de l'emoció
Un recorregut per la manera com s'han representat les emocions en diferents èpoques i contextos; del *pathos* més evident a les recreacions metafòriques de l'ànim passant per diferents manifestacions col·lectives rellegides des de l'art.
→ CaixaForum. M: Espanya. Fins al 19 de maig. 5 €.

3 Guinovart. La realitat...
Un repàs per l'univers creatiu de Guinovart, en la primera gran mostra des de la seva mort. Alhora es proposen noves maneres de llegir la seva pintura, obra gràfica, escultura o instal·lació, a cavall del realisme, l'abstracció, l'expressionisme i l'informalisme.
→ Espais Volart. Fundació Vila Casas. M: Urquinaona. Fins al 19 de maig. 5 €.

2 Botero. Pinturas...
L'exposició porta a Barcelona les últimes pintures de Fernando Botero, reconegut per les seves figures voluptuoses i corpulentes i una paleta de colors plans i un toc irreals. Als llenços, els temes favorits de l'artista colombià.
→ Galeria Marlborough. M: Diagonal. Fins al 4 de maig. Gratis.

1

Patricia Dauder

Hollow evoca el buit i el que en resulta, una closa. L'artista ha creat una col·lecció de peces que funcionen com pells, capes, superfícies i fragments, per reflexionar sobre la desmemòria i la desvinculació amb la natura.

→ ProjecteSD. M: Diagonal. Fins al 4 de maig. Gratis.

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Gent del barri (de Sant Gervasi!)

Farts de no trobar taula per Madrazo o Laforja? El Barra Alta i el Mastico són opcions populars i amb un punt gourmet a la zona alta. Per Ricard Martín

QUÈ FA QUE el client repeteixi, als llocs de barri? Obvietat: bona teca i bon tracte. Una alegria quotidiana és ensopegar amb un bon lloc de barri, fora del radar de modes o de pretensions conceptuals. I Sarrià també és un barri necessitat d'alegries quotidianes.

Com la que és el Mastico: un restaurant que porta dos anys obert, dedicat a "la cuina catalana, tot fet des de zero", explica l'Enric Mas, copropietari amb el seu germà bessó Borja, l'arquitecte d'una preciositat de local diàfan –sense parets, tot marcs d'acer i vidre. A les 13.45 h d'un dimarts qualsevol, ja hi ha 30 veïns asseguts.

Els bessons Mas van tenir la parada Ous i Truites al Mercat

Princesa, i amb els diners de la venda van obrir el Mastico (nom tan poc atractiu com Mastego, he de dir). Però aquí no venen motos sinó menjar ben fet. "Aquest és un lloc que serveix tant de diari com per fer un sopar arreglat", explica. I li dono la raó. Hi trobareu una carta

clàssica a més no poder (per picar, amanides i principals), on la vedet és l'arròs estil Parellada, també present en un menú setmanal (a 14,80 euros). I la veritat és que el classicisme no té res de dolent si hi ha personalitat i ofici: amb un suplement de tres euros, al menú tens un arròs en paella modèlic –que bo el negre, gra grenyà i carxofa al dente!– i endrapo uns excel·lents ous estrellats amb pèril que donen fe de la seva

experiència tocant patata i truita. En carta, delícies com raviolis farcits d'albergínia i scamorza amb salsa trufada. Petit enigma: sense clientela turista, són al número 150 d'uns 9.000 d'aquell rànquing fet pels clients. "Ni ens ho expliquem ni ens obsessiona", riuen.

Parlant de quotidianitat, 200 metres més cap a Via Augusta –mateixa recta, carrer diferent– hi trobem el Barra Alta, un restaurant obert pel veterà Daniel Roca, cuiner i xef, també al darrere del Masala 73. La gastada paraula "honestat" s'omple de significat en una carta "que no busca marejar, basada en la bona matèria primera, però que coneix les seves limitacions", explica. Fuig del suat "per compartir" amb la idea de "plats que poden créixer". Producte selecte en franja assequible –porc, bacallà, vedella, en inspirades receptes amb un punt d'inventiva intermedi, que ni

"No fem mitges racions, sinó racions i mitges!"

FOTOS: MARIA DIAS

Més crítiques a
timeout.cat/restaurants

DE QUÈ VA...

De dos locals a Sarrià on menjar bé sovint no és cap luxe.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per una cuina arrelada en la tradició que té asos a la màniga.

→ Mástico. Moliné, 3.
FGC: Gràcia. T. 93 760 91 28. 15-30 €.
→ Barra Alta. Laforja, 11. FGC: Gràcia. T. 93 639 31 34. 20-35 €.

desconstrueix ni vol ser la teva àvia—que, amb suplement, creix a ració i mitja. Exemple: un delerós tàrtar de llamàntol i vieira sobre tortita (10,60 euros) creix per cinc euros. Roca defuig l'etiqueta tradicional, però admet que “tot està inventat i com li dic al meu fill, cal fer les coses bé per no haver de repetir-les de nou”. Les brutals croquetes—de ceps i cansalada ibèrica—mereixen destacar per damunt del riu croqueter que ens sepulta. Ara, la joia de la corona és un mar i muntanya de capipota amb bacallà (7,80 euros): daus de morro confitat, afegits al darrer moment, nedant en un sofregit

de melositat extrema, matisat pel contrast del salat amb la gelatina marina i bovina. Bàrbar; dir ‘sucapa’ és quedar-se curt. ■

RESTAURANT DE LA SETMANA

Polleria Fontana

→ Sant Lluís, 9. M: Joanic.
T. 93 217 39 04. 25-30 €.

IVAN GIMÉNEZ

SATÍRIC, REPUBLICÀ I anticlerical, *L'Esquella de la Torratxa* es va fundar el 1872 i va plegar veles el 1939 per les raons que us podeu imaginar. Per les seves planes van passar plomes genials com les d'Opisso, Picarol, Apa, Picasso, Tísner, Calders, Pitarra, Bertrana i Santiago Rusiñol i les seves vinyetes, agudíssimes, són plenament vigents. És fantàstic trobar-te el lavabo d'un bar de tapes amb les parets folrades de pàgines d'una revista com aquella, t'hi quedaries llegint-les totes de dalt a baix! Aquesta pensada marca l'esperit de tot el local, popular i d'una acràcia tradicional, viscuda a casa: en Nil Ros, el factòtum, ve de nissaga gracienc d'aviram (d'aquí el nom del restaurant, les bàscules i les fotos en blanc i negre). L'àvia Fina li va ensenyar un grapat de receptes que triomfen: els bunyols de bacallà, amb la flonjor i el gust exactes (7,5 euros), l'ensaladilla lligada amb ventresca i un toc d'olivada (5,9 euros), croquetes d'upa (6,75), unes patates emmascarades amb botifarra negra, escarxofa i cansalada per llepar-se'n els dits... De les postres, destaca la crema de maracujà amb crumble, xocolata blanca, llima i escuma de coco (5,75 euros), memorable! El pa de coca, cruixent, acompanya a la perfecció, per exemple, la truita de bacallà i alls tendres, feta al moment. Cuina honesta de tota la vida.
■ Martí Sales

DE QUÈ VA...

Tapes ben fetes, servei amable, espai acollidor: receptes casolanes fetes amb gràcia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Bona opció per a un sopar amb amics abans de la gresca.

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

Negresco by Bobby's

→ Roger de Llúria, 16-18.
M: Urquinaona. T. 93 215 00 52.

ELS CÒCTELS D'AUTOR del nou Negresco Cocktail Bar, amb segell de qualitat de Bobby's Free, semblen una extensió de la personalitat de la *head bartender* Yanaida Prado: copes coloristes, imaginatives, càlides; copes que volen activar-vos els sentits i us omplen de *joie de vivre*. La

DE QUÈ VA...

La nova cocteleria de l'hotel Negresco, amb el talent de la *bartender* Yanaida Prado.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Còctels imaginatius, tècnics i amb bones vibracions.

venecolana ha estat a barres tan insignes com el Dry Martini i el Milano. Rauxa i tècnica. És una crac. Amb el fons d'armari de Bobby's Free, Yanaida prepara les begudes d'una carta curta –vuit peces d'autor, més clàssics– que és un esclat de cromatismes i tècnica. Un pianista comença a tocar *Take on me* dels A-ha,

mentre fico el nas al Bloody Mary *made by Yanaida*, amb *biter* d'olives i pols d'anxova: estimulant, amb un picant equilibrat, molt estiuenc. El Pisco Basil, a 12 euros, és una festa floral amb vainilla, pisco, poma verda i alfàbrega. El pianista toca la cançó d'*A cor obert*. Aixeco la copa. ■ **Oscar Broc**

BAR DE LA SETMANA

Més temples del mam a timeout.cat/bars

NO T'HO PERDIS

UN CAFÈ A L'HOTEL ARTS

→ Hotel Arts. Marina, 19-21. M: Vila Olímpica. T. 93 221 10 00.

QUE EN UN hotel de luxe se serveixi un bon cafè, se suposa. Ara, en el cas de l'Arts, allò noticable és que han apostat per convertir la nova cafeteria, Bites, en un punt de cafè d'especialitat de primer ordre: els torradors Hidden Coffee Roasters BCN, actors clau en el món cafeter espanyol, gestionen i aprovisionen l'espai. Això garanteix que hi trobarem els millors grans acabats de torrar, amb les varietats en rotació segons la temporalitat més idònia de cada origen i cursos de tast a càrrec del barista Martim Bleck. Espereu-hi el millor cafè negre, i també invents com el *marocchino*, un cafè d'origen italià amb xarop de xocolata i escuma de llet. ■

RAVAL BRUNCH

25 !!! EUROS

DOMINGOS 12:00 - 16:00H
¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló Raval**
 Rambla del Raval 17-21
 08001 Barcelona
 Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

PRIMAVERA DE VINS *Penedès*

18.5.19

XALET DEL NIN

Vilanova i la Geltrú

Un vespre de maig a Vilanova,
un jardí vora el mar, un maridatge
gastronòmic acompanyat dels
grans vins de la DO Penedès,
bona música i l'actuació dels
Castellers de Vilafranca.

19h

Showroom i tast dels vins
DO Penedès de la mà dels
propis elaboradors

20h

Actuació dels Castellers de Vilafranca

21h - 23h

Sopar còctel i música de la @DJMarianbcn

40€

COMPRA D'ENTRADES I MÉS INFORMACIÓ A:

TIMEOUT.CAT I DOPENEDS.CAT

*45€ amb el servei de bus des de Barcelona

Denominació d'Origen Penedès @dopenedes @dopenedes

Temps
de
Vi

PENEDÈS
DENOMINACIÓ D'ORIGEN
2700 anys

WWW.DOPENEDS.CAT

Tendències

MARIA DIAS

Crear i encerrar

Cuervo es trasllada a l'Eixample, però manté l'esperit intacte: dissenys propis, sabates a mida i 'salon cireur'. Per **Laia Beltran**

SI QUAN ENTRES a Cuervo, la Teresa Folguera et digués *bonjour* en lloc de bon dia, no et sorprendria. Pensaries que ets en una sabateria de París per l'elegància de l'espai i també de la mestressa. No importa si va amb davantal i tragina capsetes de betum Saphir.

La Teresa desprèn *charme*, per com vesteix, per com es mou, per com parla. El nou local de l'Eixample és el seu reflex: t'enamores de les vitrines del xamfrà on exposa les sabates com si fossin escultures, també de les parets folrades de tela fosca i de peces de mobiliari singulars. "La cadira de fusta, el mirall i el paraigüer són dissenys originals de Jordi Vilanova dels anys 60. Els tenia a casa, però com ara tenim més espai els he portat aquí", diu.

Amb el temps, Cuervo ha reforçat el seu esperit híbrid: és una sabateria convencional perquè ofereix una col·lecció de calçat per a home i dona que reinterpreta

models clàssics en clau contemporània. La dissenya la Teresa i se la fa produir en tallers artesanals. Cuervo també és el lloc ideal per fer-se unes sabates a mida. Aquí entra en joc l'Emili Guirao, l'altre soci: et mesurarà els peus i després, amb les seves pròpies mans, et farà

uns òxfords o uns blútxers al taller de la rebotiga. I per arrodonir-ho, Cuervo també és un *salon cireur*. Si per alguns netejar les sabates de pell pot ser un maldecap, per a la Teresa és un ritual que s'ha convertit en un ofici. "És un procés laboriós: rento els interiors i les soles, i després hidrato, encero, aplico pàtines... El que més m'agrada és el *glassage*, és a dir, deixar les punteres de les sabates tan brillants que fan un efecte mirall. Queda molt dandi". I molt parisenc. No podien haver trobat millor carrer. ■

DE QUÈ VA...

Fan sabates a mida i, com a saló especialitzat, també en reparen.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per calçar millor envoltats de bon gust.

→ París, 198.

M: Diagonal.
cobblerblack.com

A gastar sola!
timeout.cat/sabates

ENS INSPIRA

Maru Godas

Il·lustradora, dissenyadora, florista i ara també precursora de la cosmètica natural feta a casa. Talent innat. Per *Laia Beltran*

→ @marugodas

CONEIXEU ALGÚ QUE sigui capaç de fer animacions amb Atari i connectar-les a la tele? I que dissenyi gadgets per a Barbie, enciclopèdies de National Geographic i catàlegs de La Fura dels Baus? I que obri una floristeria perquè no es vol morir sense haver-ho intentat? I que dibuixi com els àngels? I que es faci els seus propis cosmètics a casa? Jo sí i es diu Maru Godas. “Soc una multiapassionada i una mica *freaky* també. Aprenc molt fàcilment, sobretot les coses creatives”, dispara. La Maru és clara, contundent, directa. “Anava per a enginyera, però al final em vaig passar al disseny gràfic. He treballat molts anys com a *freelance* en el sector editorial”, continua. Fins el dia que va topar-se amb els *urban sketchers* i va decidir explorar un nou camí a base de taques, línies, abstracció i síntesi. “Treballo molt el guaix, m’agrada el seu acabat opac”, confessa. Ara dona classes, dibuixa per a revistes i ha publicat el seu primer llibre, un manual il·lustrat de cosmètica natural. “De petita acompanyava la meva mare a l’herbolari, a casa som de curar-nos amb plantes. I quan vaig descobrir que podia anar més enllà de macerar olis, em vaig tornar boja”. El seu coneixement l’ha abocat en *Belleza orgánica*, un llibre on també reivindica una nova feminitat connectada amb la natura. “Vull seduir i convèncer perquè a mi tot això em funciona”. Paraula de Maru.

ÇABELL

És molt fan de la henna i practica amb l'exemple.

SAMARRETA

D’una dissenyadora coreana; comprada a Brick Lane, visita obligada de viatge a Londres.

CALÇAT

Còmode, com aquestes botes italianes.

Els secrets de la bellesa orgànica

Diu que ha fet el llibre que li hauria agradat tenir. I l'emociona compartir receptes dibuixades d'olis i sabons corporals, exfoliants, desodorants...

→ Belleza Orgánica. Editorial Gustavo Gili. 22,90 €.

El poder de la natura

A la terrassa cultiva plantes: romaní, menta, àloe, rosers. Sovint les usa per fer-se cosmètics que es decora ella mateixa, com aquesta tintura unisex de romaní i ortiga per reforçar el cuir cabellut.

Un estil propi

Sempre l'ha flipat l'estètica pop i els colors vibrants, dues característiques de les seves il·lustracions, que publica mensualment a la revista Fashion&Arts. El seu nou repte és un dibuix mural de gran format per a l'escola de cuina Coquus.

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Més aventures a
timeout.cat/viatges

Europa de flor en flor

Vell continent, noves aromes: una ruta europea seguint la floració de les espècies autòctones

1 Tulipes a Holanda

A la ciutat de Lisse, a uns 40 quilòmetres d'Amsterdam, hi ha els jardins de Keukenhof, el que és el mateix, 32 hectàrees verdes on cada primavera floreixen set milions de bulbs. Aquest any i sota el concepte hippy del *flower power* dels anys 60 i 70, els jardins es van obrir al públic a mitjans de març i encara es poden visitar fins al 19 de maig. A banda de veure i olorar milions de tulipes, també podeu aprendre com es cultiven de la mà dels experts i comprar tants bulbs com us càpiguen a la motxilla.

2 Orquídiies a Itàlia

John Laroche, el lladre d'orquídiies que descrivia Charlie Kaufman a la pel·lícula de Spike Jonze, perdria el seny al parc nacional del Gargano, a la Pulla, al sud-est d'Itàlia. En aquest racó banyat per l'Adriàtic hi ha al voltant de 60 tipus d'orquídiies salvatges; la concentració més alta del continent. El parc es pot visitar a peu, seguint una de les moltes rutes de senderisme que el recorren i, ja que hi sou, podeu aprofitar per visitar Mattinata, poble coster que queda a la vora.

3 Lavanda a França

A la Xina hi havia les rutes de la seda i a la Provença hi ha les de la lavanda: camps i més camps tenyits de violeta i una olor celestial que ho inunda tot. Hi ha moltes opcions, però una de bona és començar per la localitat de Montelaimar, capital del *nougat*, i caminar o recórrer els camps dels voltants a peu, amb bicicleta o amb cotxe fins als peus dels Alps. Ja se sap: bons vins, olis, cant de cigales i postes de sol taronges. La millor època per anar-hi és de mitjans de juny al juliol.

4 Hortènsies a les Açores

Tenint en compte que a l'arxipèlag portuguès es poden albirar balenes blaves, l'animal més gran del planeta, potser les hortènsies semblen poca cosa. Però avui la cosa va de flors i a les Açores, concretament a l'illa de Flores, n'hi ha una pila, sobretot d'hortènsies blaves i azalees. A aquestes illes la majoria de les flors són endèmiques i van arribar-hi de la mà d'exploradors o bé pels ocells provinents d'altres indrets. Dues hores en avió des de Lisboa us separen d'aquest paradís.

EL
POP D'UNA NIT
D'ESTIU

CONCERT SIMFÒNIC AL GREC

25/JULIOL/22H TEATRE GREC

PRIMERS
ARTISTES
CONFIRMATS:

GIORQUESTRA
AMB
MARCTIMÓN

RAMON
MIRABET

MARIA
ARNAL
I MARCEL
BAGÉS

JOAN PONS
(EL PETIT DE
CAL ERIL)

PAVVLA

JUDIT
NEDDERMANN

JOAN
COLOMO

FERRAN
PALAU

...

ENTRADES PER NOMÉS

20 €

tresc.cat/concert

ORGANITZA:

TR3SC
El Club de Cultura

COPRODUCCIÓ:

GR&C

Ajuntament de
Barcelona

COL·LABORA:

TimeOut
BARCELONA

BIZET
13 — 25 MAI

20^e
Liceu
Opera
Barcelona

MÉS VIUS
QUE MAI

L'AMISTAT ATRAPADA
A LES XARXES DE L'AMOR

LES PÊCHEURS DE PERLES

DIR. MUSICAL Yves Abel DIR. ESCENA Lotte de Beer CAST Ekaterina Bakanova / Olga Kulchynska (Leila),
John Osborn / Dmitry Korchak (Nadir), Michael Adams, Borja Quiza (Zurga), Fernando Radó / Federico De Michelis (Nourabad)
ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU DIR. COR Conxita Garcia

LICEU.CAT – 902 787 397 #LESPECHEURSLICEU

